

بلا وگراومیهکی رۆشنبرییه
و ههر ژمارهی تایبته به داهینه ریک
ژمارهی ۶۴

رۆنقار

نالی

خۆریک هه میشه
به سهه سهه مانه وه

پروژهی هاوبهش

بەشدار بووان

د. مارف خەزىنەدار
مەسعوود محەممەد
قەلەمكىش و تابلۆ سەر بەرگ:
قەرەنى جەمىل

ژمارە كانى داھاتوو:

ئەنوخەر قادر محەممەد
پىرىيال مەحموود
مەم و زىنى ئەحمەدى خانى
مەھوى

سەرپەرشتىارى گىشتى: دلشاد عەبدوللا
ستافى پۇقار: ياسىن عومەر / سەباح پەنجەر
دەرھىنەرى ھونەرى: ھەمىد ئازموودە
پۇقار: بلاوگراۋىيەكى پۇشنىبىرىيە / ھەر ژمارە تايىبەتە بە داھىنەرىك
ناونىشان: ھەولئىر - شەقامى گولان - دەزگاي چاپ و بلاوگىردنەۋەى ئاراس
سلىمانى - شەقامى سالم - دەزگاي چاپ و پەخشى سەردەم

ژمارەى تەلەفون سەرپەرشتىارى گىشتى:
كۆرەك: ۰۷۵۰۴۵۱۲۷۸۶ ئاسىيا: ۰۷۷۰۱۵۳۲۱۴۵
Email: d.abdullah@araspress.com

نالی

خۆریک هه‌میشه به‌سه‌ر سه‌رمانه‌وه

ژیان و به‌ره‌م

دڤاشاد عه‌بدوڤلا

هەر چه‌نده که عومری خضر و جامی جهمت بوو
چونکه ئەمه‌لت زۆره، چ عومریکی کهمت بوو!

پیره‌میزد له پشوازی دیوانی نالی - دا دهنوسی: "تقریبه‌ن نه‌وه
سال له‌مه‌وپیش، رۆژیکی رهنگ زهردی پایز که شینایی ناسمان
غواریکی کپیف دایبۆشیبوو، له دهم‌دهمی به‌یانیدا پیریکی سهر
و ریش سپی ئیفتاده، میزهر به سهر، به مات و مه‌لوولی، له پشت
ئه‌سپتیکی به کورتانه‌وه روو به (وه‌یس) له سوله‌یمانی دهرچوو. له
دوایه‌وه غه‌یری چمند فه‌قییه‌کی خانقا نه‌ینت، ته‌شیع که‌ریکی
نه‌بوو..... پاشان دهنوسی: "دلی نالی قبوولی مانه‌وه‌ی نه‌کرد له
ولاته‌که‌یدا." "مه‌ردانه پنی نا به دلیا، خه‌یالی "حه‌بیه‌ی خسته
ئه‌و لاوه، روو به مه‌جهولات، به غوربه‌ت سهری نایه‌وه." به
ئاره‌زوو ئیختیاری خۆی تاجی (ملک الشعرا) بیی له‌سهر خۆی
فری داو نایه‌ ژیر پییه‌وه، چونکه له‌نهر نه‌ودا مولکی بی ته‌خت و
شاعیری بی تاجی ئه‌ویست."

مه‌لا خدر نالی، یان نالی ئەفه‌ندی کوری ئەحمده‌ شاره‌یسی
مکایدلی جافه و نازناو یان ته‌مه‌لوسی شیعری (نالی)یه. له
گوندی خاک و خۆلی شاره‌زوور له دایک بووه. سه‌باره‌ت به
زانباریی له‌باره‌ی باوکی شتیکی ئه‌وتۆ له‌مه‌رده‌ستدانییه و نه‌زانراوه
که مه‌لا بووه، یان وه‌رزیریکی نه‌خوینده‌وار، به‌لام دیاره‌ خیزانیتیکی
هه‌ژاری بووه. دایکی نالی نه‌ناوی زانراوه نه‌ دیاریشه له چ
خیزان و تیره و عه‌شیره‌تیکه، هینده‌ هه‌یه که پین ده‌چی باوکی نالی
زوو مردین و هه‌ر ته‌نیا ئه‌و تاقانه‌ کوره‌شی له‌پاش به‌چی مابن و
دایکی ئه‌رکی به‌خێوکردنی گرتۆته ئه‌ستۆ و هه‌ر زوو خسته‌وه‌ تیه‌به
به‌ر خویندن.

به‌ گۆیره‌ی ئه‌و سه‌رچاوه‌ نووسراوانه‌ی هه‌ن که‌مترین زانیین
له‌باره‌ی سالی له دایک بوون و چۆنییه‌تی ژیان و نووسینی
به‌ره‌مه‌کانی له‌به‌ر ده‌ستماندایه و ئه‌و که‌مه‌ی هه‌یه به‌شی ئه‌وه
ناکات با‌یوگرافیه‌کی دروستی لێ بنووسریته‌وه. نالی که
گرنگترین شاعیری سه‌ده‌ی نۆزده و دامه‌زرینه‌ری ریتیسانسی
ئه‌ده‌بی کوردی و دارپۆهری ناوه‌ندی نوینی زمانی ئه‌ده‌بی
یه‌که‌گرتوه به‌ ناوه‌رۆک و فۆرمیتیکی تازه، که‌چی رووداو و
به‌ره‌مه‌ی ئه‌و نوێکه‌روه‌ گرینگه‌ تۆز و گه‌ردی نه‌زانین و بزبوون
دایبۆشیوه. ئه‌گه‌ر چی چه‌ندین ده‌ستنووس و به‌یازی له‌ دوایه‌چی
ماوه که‌ هاوزمانانی به‌ پچر پچری تۆماریان کردوون، هه‌ر
هه‌مووشیان جگه‌ له‌ ده‌قه‌ شیعریانه‌ی که ژماره‌یان له‌ نیوان ۱۲۰-
۱۳۰ ده‌ق زیاتر نین و ناچنته‌ عه‌قلی هه‌یج که‌سێکه‌وه‌ شاعیریکی
ئاوه‌ها که‌ دۆست و غه‌یره‌ زمان شایه‌تی بلیمه‌تی و شکۆمه‌ندی و
زانایی بۆ ده‌دن، هه‌ر هینده‌ به‌ره‌مه‌ی هه‌ین. خۆ ئه‌گه‌ر هه‌ول و
کۆششی که‌سانی وه‌کی کوردی و مه‌ریوانی و عه‌لی موقبیل و گیو
موکریانی و مه‌لا عه‌بدوکه‌رمی موده‌ریس و مارف خه‌زنه‌داریش
نه‌بان، ئه‌وا به‌ شتیکی زۆری ئه‌و ده‌ستنووسانه‌ ده‌فه‌وتان و که‌س

ئاویریانی لێ نه‌ده‌دایه‌وه. ئه‌وه‌ی ئه‌وانیش کردوویانه‌ ته‌مومزی له
ده‌وری ئه‌و شاعیره‌ که‌م نه‌کردۆته‌وه، به‌ پینچه‌وانه‌ ته‌مومزه‌که
خه‌ستتر و قوولتر بووه. با‌ییکه‌وه‌ به‌شیک له‌ لاپه‌رانه‌ی ژیان و
به‌ره‌مه‌کانی هه‌له‌ده‌ینه‌وه و له‌و شوێنانه‌ی پنیسته‌ ته‌مومزه‌کان
دیاری بکه‌ین.

نالی له‌ سالی ۱۷۹۷، یان ۱۸۰۰ی زاین، یان زووتر له‌ دایک بووه!
محمد ئەمین زه‌کی به‌گ ۱۲۱۵-۱۲۷۳ی کۆچی بۆ داناوه که
ده‌کاته ۱۸۰۰-۱۸۵۶ی زاین، هه‌رچی عه‌لادین سه‌جادییه
۱۲۱۷-۱۲۷۵ی کۆچی بۆ داناوه که ده‌کاته ۱۷۹۷-۱۸۵۵ی
زاین، د. مارف خه‌زنه‌دار ۱۲۲۰-۱۲۷۶ی داناوه و سدیق
بۆره‌کیش له‌ به‌یازنکه‌دا دۆزیویه‌ته‌وه که ۱۲۱۲-۱۲۹۵-، واته
نالی به‌و حه‌سابانه‌ ۵۸، یان ۵۶، یان ۸۳ سال ژیاوه.

سالی کۆچی دوایی نالی به‌ گۆیره‌ی ده‌ستنووسیتیکی عوسمانی که
د. عه‌بدوللا حه‌داد بلاوی کردۆته‌وه و له‌ کتییی "نووسه‌رانی
عوسمانلی - محمد تاهیر بۆرسه‌لی" وه‌رگیراوه ۱۲۹۰ی کۆچی
که ده‌کاته ۱۸۷۲-۱۸۷۳ زاین له‌ حه‌ج گه‌راوه‌ته‌وه ته‌سته‌مبول و
دواتر له‌وئ مردووه، که‌وا بوو ۱۸۷۳ی زاین بۆ کۆچی دوایه‌که‌ی
ساغ بۆته‌وه. ئه‌وه‌ی زانراوه و هه‌یه ته‌مومزی سهر ژیان نالی
نه‌ره‌واندۆته‌وه، چونکه ئه‌و وه‌کی خۆریک وایه هه‌رچه‌ندی به‌وئ
لێی نریک بینه‌وه تیشک و گه‌رمای زۆری دوورت ده‌خاته‌وه،
نه‌نی که‌سانی و میحوه‌ری و موعجیزه‌ وایه، ئه‌وان سهر و
ئه‌فسوون له‌ ده‌وری رووداوه‌کان دروست ده‌کهن و نه‌نجام خۆشیان
ده‌بنه‌ لوغز، بۆیه ئاسایه‌ تیه‌می دیدالۆس که‌ با‌لمان له‌ شه‌مییه‌ که
دین له‌ ته‌به‌شی پرگه‌ر و رووناکێ ئه‌و خۆره‌ نریک ده‌بینه‌وه با‌لمان
ده‌تۆیته‌وه و له‌ هه‌زار به‌ هه‌زاری دۆلی عه‌سیندا ده‌که‌وینه‌ خوار و
له‌و که‌وته‌ خواره‌یه‌شدا مانا و جوانیه‌کی قوول و شیرین
ده‌دۆزینه‌وه، ئه‌وان هه‌موو شتیکی ئه‌و بوونه له‌ به‌هه‌ری خۆیاندا
ده‌تالینن، که‌ ده‌ستیان لێ ده‌ده‌ین بۆن و به‌رامه‌ی ئه‌وانی پتیه‌یه.

ماوه‌ی زیاتر له‌ مانگیکه‌ سهر له‌نوئ دیوان و ئه‌و کتییانه‌م
خوینده‌وه که‌ لیره و له‌وئ شتیکیان له‌باره‌ی ئه‌و شاعیره‌وه
نووسیوه، مه‌به‌ستیش دوو لایه‌نه‌ بوو، یه‌کیان بۆ ئه‌وه‌ی ژماره‌یه‌کی
"رۆگار" بۆ نالی ئاماده‌ بکه‌ین و ئه‌وه‌ی تر بۆ تیزکردنه‌وه‌ی زاری
شاعر و فیربوونی زمانیکی پوخت و پر سه‌لیقه‌ له‌و قوتابه‌خانه
شعیرییه‌دا، هه‌ردووکیان به‌ پیت و فه‌ر بوون.

وه‌کی پیتتر نووسیم نالی له‌ کۆتایی سه‌ده‌ی هه‌ژده‌ له‌ دایک بووه و
هه‌ر ئه‌وه‌ش ریی تی ده‌چی، هه‌رچه‌نده‌ ئه‌و سنی و چوار ساله‌ی
سه‌ده‌ی هه‌ژده‌ کاریکی ئه‌وتۆ ناکه‌نه سهر گشتی رووداوه‌کانی
ژیان ئه‌و شاعیره‌، به‌لام هه‌ر نه‌زانینی عه‌یه‌یه‌ بۆ میله‌تیک که
سالی له‌ دایکبوون و کۆچی شاعیریکی ئاوه‌ای خۆی نه‌زانن،
تا که‌ پاساوێک که‌ هه‌ین بۆ ئه‌و نه‌زانینه‌ ژیانێ پر له‌ نه‌هامه‌تی و بی
کیانی میله‌ته‌که‌ خۆیه‌تی که‌ بۆته‌ مایه‌ی هه‌موو جۆره

دواکوتنیک. ټگمر نالی - یش لاناو نه توه په کی خواهن کیان و به سدری بهر بویه ناوا نه ده بوو. نیستا که ټو دپرانه دنووسم لاناخوه گریانم بز زمزیکي پایهداری نفس بهرزدی چون لاناو قهومی به سیتدا بۆته عه کسسی قه مەر لاناو گومی لیخندا.

هر له گهل په کهم چاپی دیوانی نالی - دا له سالی ١٩٣١ له لایهن کوردی و مریوانیبه وه له بهغدا بزیک زانیاری له باره ی سالی هاتنه دنیا و حمیه و شتی تر تومار کراون و دواتریش له چهند شونینکدا دووباره کراونه توه، بهین ټوهی سدرچاوه و بناوان دیار کراین. بز نمونه له م دیوانه دا سالی هاتنه دنیای شاعیر به ١٢١٥ ای کزچی و بهرانبه ره که ی ١٧٩٧ زاین - دیاریکراوه (پوژو مانگ دیار نین)، عملی موقیل و عدلادین سه ججادی هه مان سالیان دووباره کردو توه. که چی د. مارف خه زنده دار له بهرانبه ره ټو سالی کزچی به گویره ی جده ولی توریلی نمره منی کردو و په تیه ١٨٠٠ ای زاین.

نیمه له م پایوگرافیه دا پشت به ١٧٩٧ ای زاین ده به ستین، که ټگمر بهروردی بکه یین له گهل سالی له دنیا دهرچوونی شاعیر که ١٨٧٣ - په، دهرده که وی نالی ٧٦ سالیک زیاین، پیم وایه هیتستا گومان له ١٧٩٧ یش هه به به گویره ی ټوهی د. سدیق بوره که یی له به یازیکدا دیوویته ی، یان ټو قسه ی مولا عه بدوللا جه لیزاده ی باپیری مسعود محمد که سالی ١٨٧١ - ١٨٧٢ نالی له مکه که دیوه که زور پیر بووه، له شونینکی تریشدا و تراوه که نزیکه ی هه شتا سالیک بووه. به هر حال ١٧٩٧ یان چهند سالیک زووتریش گونجاوتره له گهل ټو قسانه ی سهره وه.

نالی له سهره تای تمه منی مندالی تا دهوروبه ری هه شت نو سالی هر له خاک و خوئل ماوه توه و له وی خراوه ته بهر خوتندن، چونکه له شیره کانیدا ههروه که هریه که له د. مارف خه زنده دار و مسعود محمد بزی چوون، ټو خو شوه ویستی و سوزه ی که له شیره کانیدا دیارن له بهرانبه زید و مدلبه ندی له دایکبوون و مندالی گه واهی بز ټوه دده ن که شاعیر یین ده چی تا سالی ١٨٠٧ - ١٨٠٨ نه چوویته شار و په یوه ندی به شارستانه وه نه بوویین. پاش خاک و خوئل بز خوتندن چۆته قهره داخ و له وی له تدک خوتندن قورنان زمانی فارسی و عمره بیسی خوتندوه. قهره داخ مدلبه ندی کی گرینگی زانسته کانی نیسلام و زمانی عمره یی بووه و زانا و ملای دیار و ناوداری لئ بووه. دواتر بز خوتندن چۆته سلیمان و له لای مولا کانی ټوی خوتندن ته و او کردوه و له مرگوتی سهد حه سن ژووریکي و هرگرتوه و بۆته مولا و هاتووچی خانه قای مولانا شی کردوه. که چی له دیوانی نالی مولا عه بدولکه ریمی موده رسدا هاتوه که نالی ژووری له خانه قای مولانا خالیدی نه قشبه ندی هه بووه له گه ره کی (دهرگه زین). بز خوتندن و بز مه لایه تی زور ناوچه و شونینی کوردستان گه راوه له وانه، زهردیاوای قهره داخ، سنه، سابلانخ،

هه له بجه و ټینجا سلیمانی جینگیر بووه. به پنی هه ندیک گپرانه وه چۆته کویه بز خوتندن و هاتۆته هه ولیریش و له خانه قاکه ی ماوه یه که ماوه توه.

فقهی تا ده بوو به مه لا جگه له قورنان ده بوو زانسته کانی نه حوو سهر و ټینشا و عروز و ته سه وف و حقوق و اصولی فقه و ته فسیر و حساب و چی و چی بخوتین، دیاره نالی - یش ټو هه موو زانستانه ی خوتندوه و شاره زاش بووه ټیناندا.

له زبان و ټه زمونی نالیدا چهند ویستگه یه کی گرینگ هه ن، په کتیک له وانه خو شوه ویستی "حه بیبه یه، که کهس نازانی ټو ناوه خوازراوه، یان راسته قینه یه، یان له وشه ی یار و دولبه ره وه وهرگیراوه، ټه وانه مه به ست نین، مه به ست ټو خو شوه ویستیبه شیتانه یه که هه ناوی نالی هیناوه ته جو ش و جینانی وه ک جینان کردوه به مه نوا، حه بیبه ی مالیاوا مالی ناوا! ټو مالیاوایه ش مشتمر یکي زوری له سهره، چونکه ناواییه که نیبه له ناوچه ی قهره داخ و شاره زوور به ناوی مالیاوا. ټو خو شوه ویستیبه ی که نه گه یشتۆته هه تا سهرنانه وه ی په کجاره کی هر له گهلیدا بووه، له دل و دهروونیدا بووه.

ویستگه ی تری ټه زمونی نالی دامه زانندن و نووسین بووه به شپوه زاری سلیمانی و هه ولی بز لیکۆلینه وه له دیالیکته کانی کوردی و دواتریش به پشتگیری ټه محمد پاشا یین ده چی راو ته گبیریک له نارادا بووی بز ناوه ندیکي له و شپوه یه که بیته په کتیک له ستونه کانی پیکه ټناتی کانی نه توه یی.

پینشر ټه ده یی کوردی به شپوه زاری گوران نووسراوه، نالی هه رچه نده خه لکی شاره زووره، به لام هاتوه به شپوه زاری سلیمانی نووسیویته کی مه لبه ندی ټیماره تی بابان بووه، ټگمر چی زمانی ټیماره ت زیاتر فارسی، یان عمره یی بووه ټوه نالی - په بۆته پینشه نگ و به کوردی نووسیوه.

ټو په یوه ندی نالی به ده سه لاتدارانی بابانه وه به گشتی و به تاییه تی له گهل سولیمان پاشا و دواتر ټه محمد پاشای کوری که یین ده چی له گهل نالی هاوتمه ن بووین، په یوه ندیبه کی "خادیمی مه خدمیه و ماقوولی ناماقوولیه" په یوه ندی "هود هود و سلیمان". نالی پنیوستی به چوارچنوه یه که بووه بز خه وندیبه یه که ی ټو چوارچنوه یه ش ده بوو ټیماره تی بابان یین.

ره هه ند و ویستگه یه کی تری ټه زمونی شاعیری نالی له و سهره مه دا ټو ته یع تووندیه تی له گهل شیخ و دهریش و زکر و ریایان. (بنواره وشکه سو فی و ره قسی به هه له له، دیسان له به حری وشکی هه واهه که و ته یین مه له) یان (سو فی چیه نیسی تو هه ر کایه حه شیشی تو!) یان (شیحی و سهر لنگه ده ستاری به ده ستاری بو زورگ...) (ریشه که ی یان و دریزه بز ری خه زمه ت ده کا، زاهیره هه رکه س به تول و عمرزی ریشیدا ریایا).

ټو دوو ویستگه یه ده سه لاتمی بابان و هی شیخ و سو فی

له لای ئەو یاره بووه، که بۆی نهبووه ئەو دێرە ی شیعەرە که یه تی که ده لێ: (حالی بکه به خوقیه: که ئە یاری سەنگ دل، نالی له شهوقی تۆیه دەنێرێ سەلامی دوور).

روایه تیککی لاوازیش ههیه که "نایشه" ناویک له تهکییه ی قهره داخ ههبووه و له کۆتایی سهدی نۆزده مردوو، ئەو ژنه خۆی ئیدعای ئەوی کردوو که دلخوازی نالی بووه، عهلا دین سه ججادی ئەو قسه یه له زاری شیخ بابه عهلییه وه تۆمار کردوو که ماوه یه کی زۆر له ناوچه یه ژیاوه. واته که نالی له شام بووه ئەو نایشه یه ماوه، ئەو جاکه ده توانی مزه نده ی ئەوه بکا و بلێ و په نگه یاری سەنگ دل! ئەو نایشه یه بووبی؟! پشم وایه ئەو جۆره مزاندانه ئیستا گرینگ نین له ئەزمونی نالییدا هینده ی دۆزینه وه ی دهق و به رهه می نادیا ی ئەو شاعیره گرینگن. چونکه پنی تی ناچی شاعیر یکی زانا و زمانزانی شارمزا له کوردی و عهره بی و فارسی و تورکی و ئەو هه موو زانیاری و پۆشنبیری به شیعەرەکانییه وه دیار بی که چی کتیب و نووسینی هه ره ئەوه نده بی که هه یه، ئەگه ره چی ئەوه ی هه یه گه نجینه یه کی له راده به ده ره پر به هایه، به لام مەنتیق ده لێ شتی تریش هه یه، کا بۆ ئەو پۆزه ی ده ستیککی دل سۆز ده گه ری بۆ دۆزینه وه یان.

پیشتر باسی شیعیر یکی ئیرو تیککی ئەو شاعیره م کرد ئیستا ده چمه وه سه ری و ده پرسم، ئەو جو رته ته ی نالی له به رانه به ره مه ستوو ره دا هه یبووه له به ره چی وینە ی شیعیری له و چه شنە ی نه بووه بۆ چه بیبه؟ که باسی له شی چه بیبه ده کا هه ست ده که ی هه موو له شی هه ره چاوه، هه ره زولفه، هه ره ئە برۆیه، هه ره له به هه م تیه و هه م ته بیبه. یان ئەگه ره باسی له رینه وه ی مەمکی، یان قه دی عه ره عه ره و قامه تی سه روی زۆریش هه لکشا بی ماچی ده می خۆشایین، که چی بۆ مه ستوو ره (ته رکیککی وه ها ناسک و پر له زه ت، ساحیبی خه میمه به په ردیککی دوو ته ستوونه به پاین، سه ره تیه کی نه ختی به نه زا که ت قله شا بی...) (له و کانیه دا چوو زه ره ر یواسی روواین، به و چوو زه ره ر یواسه که مێکی قله شاین)... دیاره ئەم جۆره وه سفانه ی بۆ چه بیبه نه بووه، ره نگه هه ندیک له هۆیه کان په یوه ندیان به هۆکاری ده ره کییه وه هه بووبی، به لام ئەوانه به س نین بۆ ورو وژانندی ئەو جۆره هه سته، وانا مملاتی نیوان هه ردوو نیماره تی بابان و ئەرده لان، یان هه ره شتیکی ئەم جۆره نابن به پاساو بۆ خرو شانیکی شیعیری له و چه شنە ئەگه ره عاملیکی زاتی ناخ نه جوو لینی. ئەو جو رته ته ی له به رانه به ره مه ستوو ره دا هه یبووه نالی له باسی له شی خۆیدا هه مان جو رته ته ی هه بووه، له شیعیری "تیلتیقای پۆلاو ناسن"... یان "شهوی به هاری جوانی خه وی بوو پر ته شویر"، یان له دوا په ره گرافه کانی قه سیده ی مه ستوو ره دا باسی له شی خۆی ده کا (تولانی و به ره جه سته وه کو ده سته دووعایی) (شه و ناییم و قانییم) (به مه سه ل عه ینی عه سا بی) ئەوانه شایه دی جو رته ته ی شاعیر ده دن له بار یکدا، که چی چه بیبه ی دوله به ره بار یکی تر دایه، ئەوه ش شتیکی سه رو شتیبه که

هه ردووکیان کاریگه ری راسته وخۆیان هه بووه به سه ره شاعیره وه دواتریش له نه گه رانه وه ی له شامه وه بۆ ولات. ئەو دوو لایه نه یه کیان به ئیجاب و ئەوی تر یان به سه ل ده بنه هۆکار بۆ ئەو نه جمه.

نالێ "به داوه شه عری ده قیقی خه یالی شیعیر

بۆ ئەو که سه ی که شاعیره سه د داوی نایه وه

نالێ له سلیمانیه وه ده چته سه نه بۆ خویندن و له مزگه وتی دارو ئیحسان ده خوینتی و له وی ژوو ریکیشی ده بی که تا ئیستا ماوه. ئەو ماوه ی له وی بووه بۆ خویندن، بی ده چی دلێ چوو بیته سه ره مه ستوو ره ی که چه میری ئەرده لان به لام مه ستوو ره شوو به خو سه ره و خانی والی سه نه ده کا له ١٨٢٨-١٨٢٩. ئەو کاته نالی ده ورو به ری سی سالان بووه، به ره له وه ی سه نه به جیبه یلی شیعیر یکی ئیرو تیککی له باره ی عه وه ته ی مه ستوو ره وه ده نووسی پاشان سه نه جیده هیلی و ده گه ریته وه. ئەو شیعیره به ره له شوو کردنی مه ستوو ره نوو سه راه هه ره کو له ویته و دیمه نه کانی ناو ده قه که ده ره که وی شیعیره که یه کیکه له قه سیده دانسه کان و جو رته تیککی که م ویته شی تیدایه که دواتر دیمه سه ری. به هه رحال تا ئەمه رۆ ته وه قه سیده یه و نامه شیعیرییه که ی که بۆ سه لمی نووسیوه له شامه وه، بوونه ته دوو و نه ستگی گرینگ ی ئەزمونی نالی، یه کیان له ئیرو تیک و ئەوی تر یان له باسی عه ری و غوره تدا.

"چه بیبه" ئەگه ره ناوی کیژیککی شاره زووری، یان قه ره داخی، یان سلیمانی بووبی، یان ناویکی خوازراو به هه ره بار یکدا بوو بیته مایه ی خرو شانندی هه سته ی نالی ئەوه له پنی ئەوه وه ته عیبه ره له دلدار یه کی زه مینی ده کاو بوون و گه ردوون به چاویلکه ی ئەو عه شقه لیک ده داته وه. بی ناچی نالی چه بیبه ی هینا بی، چونکه ئەگه ره ئەو ژوو ریککی له مزگه وتیکدا هه بووبی تا سلیمانی به یه کجاری جی هینشتی هه ره له و ژوو ره دا بووبی چون پنی تی ده چی که سیک ژن و مالی له ناو مزگه وتدا داناین، ده زمان هه ندیک جار مالی مه لا به ته نیشته مزگه وته وه بووه، به لام ژوو ریک له ناو مزگه وتدا ئەوه یان بۆ نالی نه شیوا بووه. هه ره وه ها له شیعیره کانی شه دا ده ره که وی که ژنی نه هینایی و مندالیشی نه بووبی (شیعیره کانم که جگه ره گۆشی من ده ره به دن) گه واهیککی تر بۆ ئەوه ی که نالی و چه بیبه به یه کتر نه گه به شوون ئەو شیعیره یه تی که بۆ مه رگی باوکی چه بیبه ی نووسیوه که ده لێ: ماته م وه کو زولفه ینی سه یبه، گرتی خه رابا ت... تا ده گاته ئەوه ی ده لێ:

بی بابیی تۆ بۆ من و تۆ بابی فتوحه

یان: بی بابی تۆ مور یسه بۆ وه سل و مو لا قات... تاد.

خۆ ده کړی بلین دوا ی ئەو ماته مه ره نگه به یه ک گه به شتی، ئەوه شیان گریمانه یه کی لاوازه و دیمه نه کانی تری شیعیره کان دژی ئەو گریمانه یه ده وه سته وه.

دوا گه واهیش بۆ ئەوه ی نالی تا ته و کاته ی له شامیش بووه دلێ هه ره

شاعیر سنووری لهش به دیووی دیار و دهرکهوتوو دابنی له یاره کهیدا.

نالی سالی ١٨٣٨ که شیعری "تا قهلهک دهوړه ی نهدا سد کهوکهبی ناوا نهبوو" که بؤ کوچی دوابی سلیمان پاشا و لهسر تهختی بابان دانیشنن نهحمد پاشای نووسیوه له سلیمانی بووه. نالی له حج، دهوړوبهري ١٨٤٦ که حوکمی نهحمد پاشا دهرووخن، لهویوه دهچینه شام وانا له ١٨٤٤ و ١٨٥٥ پین دهچن چووینته حج، یان پینشتر چوته شام و لهوی ههوالی پرووخانهکی پین کهیشتووه، له شام نامه شیعریهکی بؤ سالم نووسیوه. به پنی لیکدانهوی ریڼوار سیوهیلی بؤ فزای قهسیدهکه و یرسپارهکانی شاعیر لهو شویتانهی جینی هیشتون ههست به گهرموگورپیهک دهکړئ وهکی نهوهی تازه نهو شویتانهی جین هیشتن. هرچی عهلا دین سهجادییه دهلی، نالی له ١٨٣٠ دهچینه حج و پاشان دهگهریتتوه شام و سالی ١٨٣٤ قهسیدهکی لهوی دهنوسن. کهچی مهلا عهبدولکریمی موده پيس وای لیک داوهتموه که نهو نامه دوا به دواي شکانی نهحمد پاشای بابان نووسراوه که دهکاته ١٨٤٧ یان پاش دهست لهکار کیشانهوی عهبدوللا پاشای بابان واته له ١٨٥١ دا.

به گویرهی لیکدانهوی مهسعود محمد و پاشان ریڼوار سیوهیلی و ماموستا جعفر و د. عهبدوللا حداد و ههنديکی تریش له نووسران، نهو واقیعی له شیعرهکی (نالی) داو له وهلامهکی (سالم) دا دهرکهوتوو نهو رایه پشت راست دهکه نهوه که نالی له تمهنی دهوړوبهري پهنجا سالیدا نهو شیعری نووسیوه.

به پنی نهو زانیارییهی نا. خؤدز کؤ دیپلوماتی پروسیا که له پاریس خهريکی لیکولینهوهی دیالیکتی زمانی کوردی بووه سالی ١٨٥٧ له گوڤاری ناسیادا بلاوی کردؤتموه که نهحمد پاشا له پاریس پنی وتوه نالی نیستا (١٨٥٣) له دیمهشق (شام) دهژی، نهو زانیارییه نهو بؤچوونهی سهرهوه باشتر دهسالمینتی لهمه پ سالی نووسینی قهسیدهکهوه.

بهلام سهبارت به بهشهکی تری قسهکانی نهحمد پاشا که خؤدزکؤ نووسیویهتی، نالی خهريکی لیکولینهوهیه لهبارهی دیالیکتهکانی زمانی کوردی شیوهی سلیمانی، شتیکی نهوتو دیار نییه و تا نیستا پین دهچن نهو نووسینانه نهووزر ابتهوه، یان فهوتاون.

نالی بؤ نهگه رایهوه؟

نهگه سرنج لهو دیرهی سالم بدهین که له وهلامی نامه کهیدا بؤ نالی نووسیوه و دهلی:

توخوا بلنی به حهزرتی نالی: دهخیلی بم
بهم نهو عه قهت نهکا به سوله ایمانییا گوزهر

بۆرسه‌لیش له کتییی عوسمانلی موئه‌لیفله‌ریی که ده‌نووسی: نالی سالی (١٢٩٠ کۆچی) له حه‌جی شریف گه‌راپه‌وه، ئەو ماوه‌یه‌ی له ئەسته‌مبوول ماپه‌وه، به‌وپه‌ری ریز و شکۆداریه‌وه زانا و شاعیرانی ئەسته‌مبوول روویان تی ده‌کرد، پاش به‌ینیک وه‌فاتی کرد و له گۆرستانی قاراجا ئەحمه‌د karaca ahmed تهرمه‌که‌ی به‌خاک سپێردرا. د. عه‌بدوڵلا حه‌داد ئەم نووسینه‌ی له کتییی نالی له ده‌ره‌وه‌ی کوردستاندا سالی بلا‌کردۆته‌وه. هه‌رچی ئەمین فیزی به‌گه‌ له ئەنجومه‌نی ته‌دیبا‌نی کورددا ده‌نووسی: "نالی چووه‌ته‌ ئەسته‌مبوول له ئەسنای سوچه‌تا له‌گه‌ل توده‌با و فوزه‌لای ئەوی، گه‌لێ ئاساری فیکر و فه‌تانه‌تی نواندووه، زۆر مه‌زه‌ری ته‌وه‌ججه‌ بووه. تا نه‌ایه‌تی عومری له ئەسته‌مبوولا ماوه‌ته‌وه. مه‌دغه‌نی موباره‌کی ته‌وه‌ته‌ له (ئۆسکۆدار)..."

که‌وابوو نالی نزیکه‌ی سی سال له تاراوگه‌ ژیاوه (مه‌که‌که، شام، ئەسته‌مبوول... ئەگه‌ر شوینی تریش نه‌چووینی که تا ئیستا نه‌زانراوه).

به‌گۆیه‌ی به‌یازه‌که‌ی لای سدیق بۆره‌که‌یی که له میژووی ئەده‌بی کوردیه‌که‌یدا بلاوی کردۆته‌وه نالی له نیوان ١٢١٢-١٢٩٥ ژیاوه واته ٨٣سال ته‌مه‌نی بووه که دنیای جی هه‌شتوووه. به‌گۆیه‌ی ئەو رووداو و سالانه‌ی له‌م بایۆگرافیه‌دا هاتوووه له نیوان (١٧٩٧-١٨٧٣)دا نزیکه‌ی ٧٦سال ژیاوه.

وه‌سفی سیمای نالی زۆر دیار نییه، ئەله‌حه‌زراوی له‌و باره‌یه‌وه نووسیوه: صاحب فضل و علم مع انكسار و شبیه بهیه و خمول. واتا شکانه‌وه‌یه‌ک له سیمایدا به‌دی کراوه و پیری و شکۆداری پێیه‌وه دیار بووه له‌گه‌ل جۆره‌ سستییه‌ک. ئەو سستییه‌ ره‌نگه‌ له شیوه‌ی جوولانه‌وه‌ی، یان ناخاوتنیدا هه‌بووه، که ره‌نگه‌ کاریشی کردبێته‌ سه‌ر نووسینی، که‌چی له شیعره‌کانیدا ئەو سستییه‌ که‌مه‌تر ده‌رکه‌وتوووه.

مامۆستا جه‌غه‌ریش وای بۆ ده‌چی که ره‌نگه‌ تانه‌یه‌ک له سه‌رچاویدا هه‌بووین، ئەو له‌و بۆچووته‌یدا پشتی به‌و دێره‌ی نالی به‌ستوووه که ده‌لی: (نالی) ئەو نوقته‌ که‌وا بوو به‌ نیشانه‌ی چاوی. تا ئێره‌ و به‌ پشت به‌ستن به‌و زانیاریانه‌ی له کتیبه‌کانی مه‌لا عه‌بدوڵکه‌ریمی موده‌رپس و مه‌سه‌وود مه‌مه‌د و د. مارف خه‌زه‌دار و د. عه‌بدوڵلا حه‌داد و رێوار سیوه‌یلی و مامۆستا جه‌غه‌ر... تاد، هه‌ن ئەم بایۆگرافیه‌مان تاماده‌ کردوووه.

ده‌روونم خالییه، وه‌ک نه‌ی ده‌نالی
هه‌واریکێ ج پر هه‌واره‌ بی تو!

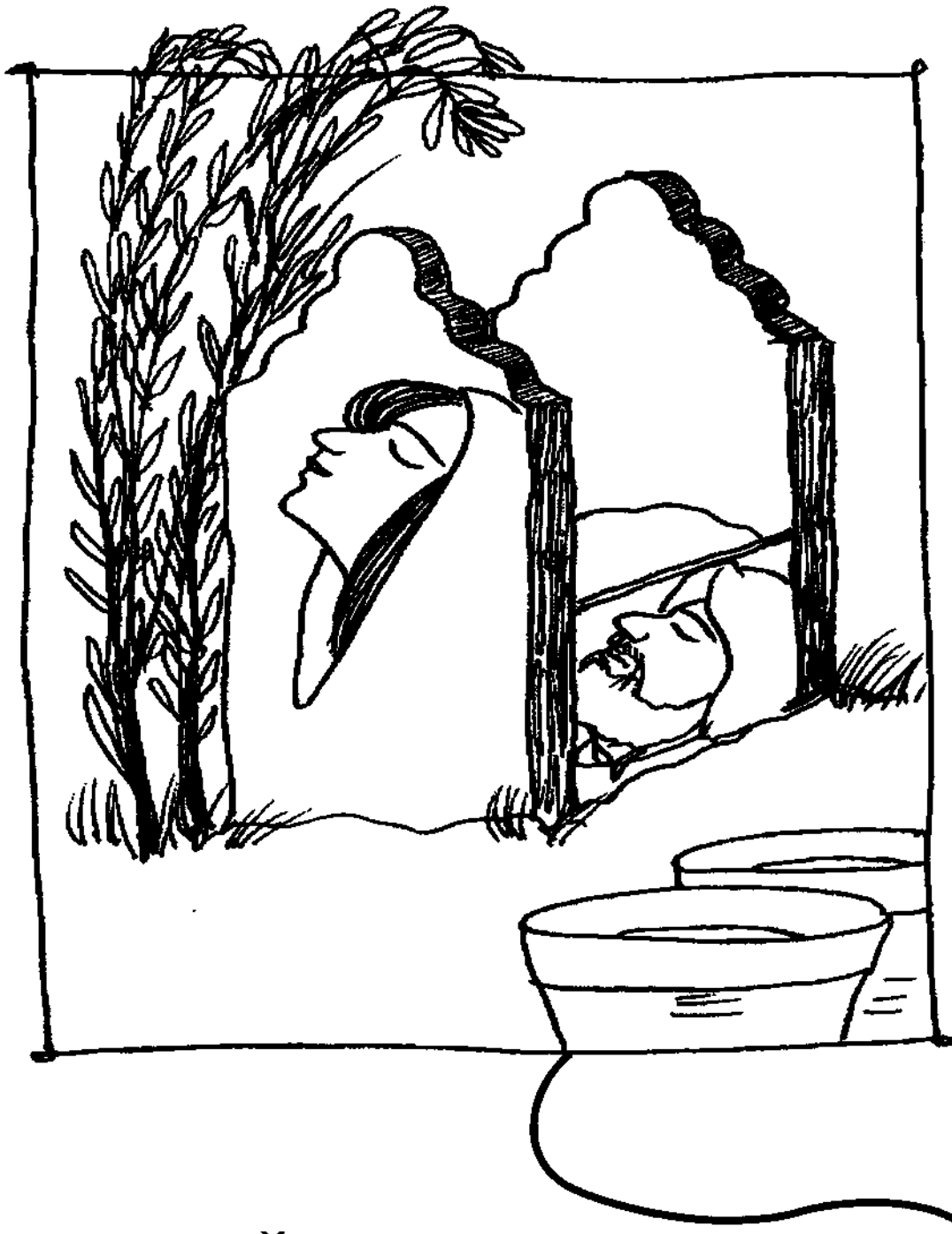
ئه‌وه دوو شتمان بۆ روون ده‌بێته‌وه، یه‌کیان پله‌وپایه‌ی نالی لای شاعیرانی هاوسه‌رده‌می خۆی و ئەوی تریان ترسی سالم له‌سه‌ر ژیا‌نی نالی ئەگه‌ر بگه‌رێته‌وه نیشتمان، نیشتمانیک که پر له تورکی رۆمی و زولم و ستم و شین و شۆر، به‌ جۆریکی تر ده‌توانین ئەو قسه‌یه‌ی لیکۆله‌ره‌وه‌که‌ن پشت راست بکه‌ینه‌وه که نالی له‌لایه‌ن ناحه‌زانی نه‌ته‌وه و ناحه‌زانی ناوخۆشه‌وه (شیخ و سو‌فی...) ژیا‌ن له‌به‌رده‌م هه‌ره‌شه‌دا بووه، بۆیه‌ بریاری نه‌گه‌رانه‌وه‌ی یه‌که‌جاره‌کی داوه.

دوای شام پێ ده‌چی نالی چووبێته‌ ئەسته‌مبوول و ماوه‌یه‌که‌ش له‌وئ مابێته‌وه ئینجا سالی (١٨٦٧ - ١٨٦٨) چۆته‌وه حه‌ج و له حه‌ج‌از (مه‌که‌که) ماوه‌ته‌وه. به‌ گۆیه‌ی نووسینیکی نووسه‌ری عه‌ره‌ب مه‌مه‌د ئەله‌حه‌زراوی له کتییی "زه‌ة الفکر فیما مضی من الحوادث والعبر فی تراجم رجال القرن الثاني عشر والثالث عشر"، که له‌به‌شی پیتی (خ) دا له‌باره‌ی نالی نووسیویه‌تی:

"ولد بالعراق بمدينة شروزور، ثم اخذ في العلوم و تحصيلها حتى برع في فن الادب وعلوم اللغة، معظم عند اهل الرتب. قدم مكة سنة نيف وثمانين و مئتين و الف و حظي بالقبول عند فضلائها... وله ملكة تامة في البحث في انساب العرب ومحاوراتهم و اشعارهم، والرجل صاحب فضل و علم..."

ئه‌و پێشه‌کیه‌ کورته‌ی ئەله‌حه‌زراوی هه‌ما و تاماژه بۆ هه‌ندیک لایه‌نی ژیا‌ن و هه‌لسۆکه‌وت و پله‌وپایه‌ی نالی ده‌کا، ناوه‌ینانی به نالی ئەغه‌ندی پله‌وپایه‌ی نایینی و کۆمه‌لایه‌تی ئەو شاعیره‌ دیاری ده‌کا و رسته‌ی دواتریش ئاستی زانستی و زانیاری و شاره‌زاییه‌که‌ی ده‌سه‌لمینی (هه‌رچه‌نده ده‌قه شیعریه‌کانی باشتترین شایه‌دن له‌م رووه‌وه)، ئەو قسانه‌ی ئەله‌حه‌زراوی دیسان ئەو گومانه‌ زیندوو ده‌که‌نه‌وه که نالی ده‌بی کتییی تری هه‌بووین له‌باره‌ی زمان و ته‌ده‌ب و شیعیره‌وه زانراوه که له سلیمانی بووه سیپاره‌یه‌کی له عه‌ره‌بیه‌وه کردۆته‌ کوردی بۆ فیزیوونی قه‌واعیدی زمانی عه‌ره‌بی و کاتی خۆی له‌ناو فه‌قیباندا ئەو نامیلکه‌یه خۆیندراوه. هه‌روه‌ها "مناظر الانشاء"ی له ده‌ره‌وه‌ی ولاتدا نووسیوه له ١٨٤٩ له‌سه‌ر داوای نالی له‌لایه‌ن ناسخیکه‌وه نووسراوه‌ته‌وه، به‌م دوایه‌ش کتیییکی له ئەسته‌مبوول دۆزرایه‌وه که باسی عه‌رووز ده‌کا و به‌ زمانی فارسیه‌، هه‌روه‌ها قسه‌ش هه‌یه که "تازاره‌کانی فارتهری لاوی گۆته‌ی کردبێته‌ کوردی. هه‌روه‌ها ئەو پێشه‌کیه‌ی "زه‌ة الفکر" ته‌مه‌ن و سیمایه‌کی خیرای ئەو شاعیره‌شمان نیشان ده‌دا و ئەو گه‌رانه‌وه‌یه‌ی مه‌سه‌وود مه‌مه‌دیش پشت راست ده‌کاته‌وه که له زاری باییرییه‌وه جه‌لیزاده گه‌رپه‌تیه‌وه که نالی له حه‌ج دیوووه و ته‌مه‌نی زۆر بووه واته (١٨٧١-١٨٧٢) ئەو ساله‌ی جه‌لیزاده نالی تیدا دیوه ده‌بی ٣ سال بووین نالی هاتبێته‌ حه‌ج‌از.

به پیتی نووسینه‌که‌ی نووسه‌ری عوسمانلی مه‌مه‌د تاهیر

کۆچی نالی و هه‌لۆیستی نه‌گه‌رانه‌وه‌ی

بووه له گهڵ بیروباوهرییدا. چي له دلدا بووه، ئەوهی گوتووه و بەدریژایی ژيانی سوور بووه لەسەر قەناعەتەکانی. بەراستی، نالی یەکیکە لەو شاعیرانە قەناعەت گۆڕییان نەکردووه. هەرچەند ئەم نووسینە جێی ساغکردنەوهی قەناعەت و بیروباوهری نالی نییه. بەلام جێی ئەوەندە تێدا دەبێتەوه بە پێی داخواری مواناسەبە، بێنم، دیوانەکی سەر و بن کەیت و شیعەرەکانی بەوپەڕی وردییەوه بخەیتە بەرچاوی زین و مەنتیقەوه، چ فەرقتیک ناکە بە قەناعەتە بنجییەکانی لە قەسیدەتیکەوه بۆ قەسیدەتیک، وەیا لە تەمەنتیکەوه بۆ تەمەنتیک تری. وەک من لە نالی دەگم، ئەگەر پیمان بکری لیستەتیک زەمەنی بۆ شیعەرەکانی رێک خەین، لیمان مەعلوم دەبیت ئەو لە تەمەنتیک مەیلەو زوووه بەرهو پینکەتانی بیروباوهر چوو. هەر ئەم زووکردنەش بوو تە هۆی خێرا پۆیشتنی بۆ حەج. تەنانت نامەکی بۆ (سالم) و پرس پینکردنی لە بەرزەوهندی گەڕانەوهی دووچاری وەز و ژیانیک بێن کە خۆی لێی رازی نییه. دەمەوی بێنم پەرۆشی بۆ قەناعەتەکانی وای لێ کرد راستەوخۆ نەگەریتەوه. لە حالیکدا ئەو دەزانێ بەسەرچوونی دەسلاتی بابان و هانتی حوکمیک بیاکانە عوسمانی، لەوانە یەری لە ئازادیی رەفتار و قەناعەتی بگرن و مەیدانی لێ تەسک کەنەوه، بەتایبەتی، چونکە ئەو لە سەردەمی حاکمەکانی باباندا هەرگیز ناچار نەبووه لە ئاوی باوهری لێل بخواتەوه. دیارە لە حالی وەهادا تیکچوونی وەزعی سلیمانی بەنیسەت نالییەوه، ناخۆشتر بووه تا کەسێکی تر کە وا نەزۆر دەرەستی باوهر بێن و نەلە سەردەمی باباندا مەرحەبای دیبێن. نالی کە لە شام مایەوه و دوایش پاش گەشتنی وەلامی سالم بێن چوو بۆ ئەستەمبول، بێن ئەوه هیچ هۆیکە گۆزەرائی سۆگەری هەبێن وەیا بەتەمای پەیداکردنی پایەو روتبە و نیشانتیک بێن، خۆی دزییەوه لە گەڕانەوه بۆ سلیمانی لە ترسی بەرەنگار بوونی وەزعی بیحورمەت بەدەست حوکمی کەم ئینسافی عوسمانییەکانەوه. ئەگەر ئەم ترسە بەرەهەلستی لێ نەکردبا، دەیتوانی لە سلیمانی ئەو کەرته نانه پەیداکا کە لەشام و ئەستەمبول پێی قانع بوو. هەر جارە ی کە ئەم بەیتە ی لای کۆتایی نامەکی بۆ سالم، دەخوینەوه، لەگەڵ تەزووی سۆز و هەستی پەرۆشم بۆ نالی، دیمەنی مەرفۆتیک جوانمەردی ریز لەخۆگرتووشم دیتە بەرچاو کە مەرگی غەریبانە ی ریز لێگیرا، تەرجیح دەداتە سەر ژيانی ناو کەسوکار بەبێ حورمەتی و بێ دەسلاتی:

نایا مەقامی رۆخسەتە لەم بەینە ییمەوه

یا مەسلەحەت تەوه ققوفە تا یەومی نەفخی سور
 دیارە نالی لەم مەسلەحەتەدا، مانگانە ی دووکان و قەیسەری داھاتی زەوی و زاڕە نەبووکانی مەبەست نییه، پرساری ئەو لەبارە ی بوونی وەزعی کەوهیە کە بتوانی تێیدا گۆزەرائی نەمر و نەژی بکا لەگەڵ پاراستنی دلۆبی ئابروودا. پێش من سالمیش لە نالی گەشتووه، بۆیە لەوەلامدا باسی بێدادی و بیحورمەتی تورکەکان دەکا، ئەک نەبوونی نان و گۆزەران:

ئەدیبیک وەک نالی کە بەلای بیروباوهری منەوه، یەکیکی لە شاعیرە هەرە پێشکەوتووکانی رۆژەلاتی ئیسلام - ئەک تەنها هی کورد - گەلەیی ئەوهی لێ ناکری بۆ کەیفی سەد سالی دوا ی خۆی شیعری هەلنەبەستووه، لەوەشدا سەرشکین ناکری کە شیوازی شیعری کۆنی بەکارهێناوه. لەم لایەنەوه دەبێ بێن، نالی ئەگەر ئەو نەبا کە هەبوو، گەلەیی لێ دەکرا و گومان دەچوو سەر شاعیریتەتی، چونکە دەبێ مەرفۆ کۆری سەردەمی خۆی بیت. کە ئەو کۆرە نەبێن، دیارە ناتەواویک لە نەفسی وەیا لە هونەریدا بوو تە لەمپەر لە پشتی و کردووەتی بە مەرفۆتیک تار بووی لە تیکرای خەلق. نالی بێن وەیا یەکیکی تر بێن هەر ئەوەندە ی لێ داوا دەکری بە پێی مەفهومی سەردەمی خۆی مافی ریز لێگرتی هەبوو، تا ئیمەش ریزی لێ بگرن، چ رەوا ی هەق نییه، ئیمە بێن دوا ی سەد سالی لەو سەردەمە هەموو خەلق بە درۆبخەینەوه لەو ریزی کە لە یەکیکی وەک (نالی) یان ناوه. وا دەزانم ئەم قەسە ی لێرەدا دەیکەم چ دەمەتەقە هەلنەگاری لە منیش بە پێشەوه کەسانی تر گوتوو یانە. هۆی دووبارە کردنەوهی لێرەدا، زینە پۆیستی میللەتە کەمانە بۆ خۆ بەسەهونەبردن و خۆ زەرەمەندنەکردن. لە فەززی میللەتی ئینگلیز خۆ گێل کا لە ئاست (شەکسپیر) ئەوەندە شاعیر و ئەدیبی گەورە ی تری دەمێنیتەوه، دلی خۆیان بێن خۆش کات. سەرۆت و سامانە کە و فابریقە و داھاتە زۆرە کەشی چي لێ کەم ناییتەوه، بەنەهیشتی ناوی "شەکسپیر" لە فەرھەنگی ئەدەب و هونەرییدا. خۆ ئەگەر ئینگلیز لەم پلە یە ی بێ ئینسافیەش تی پەرتنی و هەموو رابردوی خۆی بسریتەوه - کە هەرگیز نایسریتەوه - حورمەتی رۆپەرە بێن حورمەتەکانیشی دەگری، حازریکی هیندە دەولەمەندی هەیه بۆی تی بێنیتەوه لە سەرئەوهی رابردوی. بەلام کورد چي ئەوتوی نییه لە ئیستاکە یدا دلی خۆی بێن خۆش بکات لە بەرامبەر کاری مندالانە ی ریسواکردنی رابردوی خۆی. کورد لە باریکدایە بۆی بپاریتەوه، ئەک لێی کەم کەیتەوه. بەتایبەتی کە خۆت کورد بیت، خۆ هەر بە جاری بێن عوزر دەبیت ئەگەر لێکەمکردنەوه لە مەیدانی بایەخدار ی زینەبەنرخ ی شیعەر و ئەدیبی کۆنی بیت کە هیچی وەک ئەو بە نەرخ نییه.

لەم گەشتە ی ناوباخ و راغی هەلبەستەکانی نالییدا، چەند نموونە یکی ئەوتۆمان دیت کە لەناو نموونە ی هەرە پێشکەوتوی ئەدەبی رۆژەلاتیدا، پەرشنگ بەدەنەوه و نموونەکانی تر کزکەنەوه لە نەزەر خۆیاندا. ئەم بەرزییە ئەدەبی نالی، جاریکی تریش بەرز دەبیتەوه کە بەبیر خۆت بێنیهوه نالی رەوشتیکی پاک و نەفسیک ریز لەخۆگرتووشی هەبووه و لەو ئەدیبانە نەبووه عەیب و عاری رەفتاری نالەبار ی لەناو مەخەلی هەلبەست و یشاریتەوه، چ نەهیشیان ئاشکرا ناکەم، بەوهدا کە بێنم زۆر لە شاعیری ناسراوی خاوەن شۆرەت لە کۆن و نویدا، ئەگەر شیعەر و هونەر شەفاعەت یان بۆ نەکەن، لەوانە نەبوون بە برادەری خۆت یان قبوول کەیت، ئەوه کا ناوت بەد بێن پێیانەوه. نالی سەرەرای ئەوه کە چ عەبیک لێ نەدیتراوه، تا بشلنی راست و دلۆسۆز

شاریکه پر له زولم و مه کانیکه پر له شین
جاییکه پر له شور و ولاتیکه پر له شهر
سالم سفهت له بی که سییا بانه بی هه لاک
من کردم نهو نهکا له غه ما خویتی خۆی هه دهه

لیه ده، رهنهگه پرسایریک بکری و بگوتری به نیهت نالییهوه
نهسته مول و شام و سلیمانی چ فەرقتیکان ده کرد؟ خۆ هه عوسمانلی
حاکمی هه مووان بوون؟ پرسایره که بی جی نییه. به لام بین وه لامیش
نییه. له تهجروبهی خۆمان ده زانین زیان له جیگاییکه تازه
داگیرکرای وهک سلیمانی، بۆ کوردیکی شهرم به خۆی موخته رمی
وهک نالی، سهختتر و جینی گومانتره تا زیانی نهسته مول و هیا شام که
له ویدا داگیرکری عوسمانی په لپی بی حورمه تیکردن به غه رییک
ناگری که له ههچ روویکه وه نایینه ناو حیساب و بهرزه وهندی چاکه و
خراپه وه و چ له مهبران له بهر پنی هه لمانی. له مهش به ولاتر، شاری
گه وه و قه له بالغ چاکتر ده بیته هه شارگه بۆ که سیکه بیه وئ بهرچاو
نه بی. نالیس له وه زیاتری نهویستوه زیاتیکی ره شوکی بی نارایش
له ناو ئاپۆره ی شاری گه وه ده چه پاره ی بدا له نیگای نارزای میری و
نهو هه لمه ته کاسانه ی خۆی له میری نزیک ده که نه وه، به تیهو گلاندنی
بابای وهک نالیی پز له خۆگرتوو.

نهم به قه ناعت نازینه و له خۆراز بیوونی نالی له گه لیک ره فتاری تری
نالی سه ره هه لده دن. جارێ چهن دیک سهیری هه لیه سه ته کانی بکه بیت
پارانه وهی له بهر کهس تیندا نایینیه وه، خۆ داوا کردنی یارمه تی و
لووته خۆری هه ره ههچ، نووسه ریکی کورد له پشه کیی دیوانه
چاپکراوه که ی نالی خلیسکی به خامه ی خۆی بر دووه و نالیی
شکاندووته وه بهو یهک دوو ناو بر دهنه ی حاکمه کانی بابان که له چه ند
موانسه به ییکدا هاتوونه ته ناو شیعه وه. بهرام بهر نهم شکاندنه وه یه
چه ند وه لامدانه وه و راستکردنه وه و روونکردنه وه هه ن:

یه که م: گه لی کورد به ناو اته وه یه له میژووی خۆیدا هه لکه وتی وه ها پر
شانازی بدوژی تیه وه که نه دیبیکه کورد مه دحی حوکمه رانیکی کوردی
کرد بی. وه ی کاشکی سه ره له بهری نه ده بی کۆنمان مه دحی بهر وه باره گا و
ده ست و قام و جوامیری حاکمه سه ره به خۆکانی کورد بوایه. کاشکی
کورد خاوه نی نهو حوکمه رانه بوایه به درژیایی میژوو مه دح کرابایه. نالی
که دئ و مه دحی (تاقمه مومنازه که ی شاه) ده کات تابلوینیکی پر
سه رافه تی میژوو هه زاره که ی کوردمان بۆ ده کا به نهر، چ ده ستیکی
سوال و سه ده قه شی تیندا پان نه کردووه ته وه بیته له که لهو تابلو یه دا.
لاواندنه وه و پیروزی بایه که شی بۆ مه رگی سلیمان پاشا و حوکمه رانیی
نه حمه د پاشا، له قه سیده که ی (تا قه لکه ده وه ری نه دا) نه ویش وهک
هی (تاقمی مومنازی شاه) هه ستی به خۆ ناز ییمان زیندوو ده کاته وه و
گیانی کوردا یه تیمان زیندووتر ده کات. به شیکه زۆری هه تیوا یه تی
کۆنینه شمان له بهر ده باته وه به وه دا که پیمان ده ئی نه میریکمان هه بووه
له مر دیندا بۆی بگرین وه یه کیکه تری شمان هه بووه له هاتنی بۆ سه ر
تهخت پیروزی بایی لئ بکه یین. نهم قه سیده شه دا، نالی هینده بلند

ده پوانی و خۆی بهرز ده کاته وه له لایه نی چاو چنۆکیه وه ده توانم بلیم
پنی ده گاته شانی (أبو تمام و بحتری و متی). به راستی نهم گیانی
بهرز بوونه وه ی نالی ژوو رووی گومان لیکردنی یارمه تی خواستن که له م
دوو قه سیده یه دا ده چنه ناو بییله ی هه موو چاو نیکی بینا وه، دیمه نیکی
یه کجار ئاشکرای به خۆ نازینی نالی دینیه ته وه ناو هه لیه سه ته کانه وه،
هه ندی مه دح و لاواندنه وه که جینی خۆی کردووه ته وه. به لئورد بوونه وه
دیار ده که وئ نالی له م قه سیده یه دا به پنی حوکمی سه روشت و په وشتی
فیکری له تارمایی ده ست پانکردنه وه دوور که وتووه ته وه، نهک له بهر
خۆ پاراستنی دوا ی لیکدانه وه. چونکه له هه ردوو قه سیده دا تا که یهک
وشه نادوژی ته وه باسی سه خاره ت و به خشین مه دح کراوه کان بکات.
چ جای نه وه ی داوا ی یارمه تی بکات. به مه دا دیاره نالی دل و ده روون و
فکر و زهینی به لای چاو چر کردنه وه دا نه رۆیشتوو، هه ره بیریشی لئ
نه کردووه ته وه. چونکه نه گه ره له گۆشه ییکه هه ست و نه ستیدا وینه ی
تارمایی خواست و نیاز هه با، خۆشی بی و ترشی بی، سیبه ریکی نهو
تارماییه ده که وته ناو هه لیه سه ته کانییه وه، وه یاخود هه ره نه بی له
وشه ییکاندا (نحم) یکی وهک هی کابرای گۆشه ی مرگوت ده بیسترا.
لیه ده اپنویستی روونکردنه وه وه رامدانه وه باسی دوو قه سیده ی هینا
ناوه وه که مه دحی پاشای بابان و تاقمی تاییه تی نهوی تیندا یه. نالی له
تا که به ییکه تری شه دا مه دحی سلیمان پاشای کردووه، هه لیه ت نهم
مه دحه ده بی پیش مه رسیه که ی (تا قه لکه بی). نهم تا که به یته، چاوی
هه موو نهو نه دیبانه ی لئ خلیسکا وه که من له باره ی شیعی نالییه وه
ئاخاوتتم له گه لدا کردین وه یا نووسینانم خویندینیه ته وه ده باره ی نالی.
منیش به ییکه دوور و درژی لئی بی ناگابووم، تا کو له ناو ده روونمه دا
واتای به یته که م بۆ روون بووه وه بایی نه وه ی مه دحی سلیمان پاشای
تیندا به خو تیه وه:

هود هودی دل حه به سی به لقیمی سه با ی دیوه یه قین
خۆی که دامه ن گیری شاه ی ناسه فی سانی ده کا
بینگومان (شاهی ناسه فی سانی) (١) نهم به یته دا سلیمان پاشای بابانه،
چونکه دیاره شاه ی ناسه فی یه که م سلیمانی پتغه مه ره، به خۆی و سه ر
گوزه شه قورناییه زۆر مه شووره که یه وه له گه ل هود هود و به لقیس و
سه بادا که نهم به یته دا نالی، کردووه تی به مه به ستی هه لیه سه ت، که
سلیمانیکه دووه هه بی وهک سلیمانی یه که م، پاشا بی و نالی
دامه نگیری بی، که سیکه تر نییه له سلیمان پاشای بابان به ولاره.
هه ره چه ند که م و زۆر بی پنه ندیی نالی به ده رباری پاشاکانی بابانه وه،
به چاکی نه زانرا وه و نه بیسترا وه، به لام نهم به یته و مه دحه کانی تری شه دا
ده رده که وئ نالی به هزی بوژی بی مانه ندیه وه له پاشاکان نزیک بووه و
پززی لئ گیرا وه. ده مودووی نهم هه لیه سه تانه ی تامی ئاشنایی و
دۆستایه تی لئ ده کری، له گه ل مه دح کراوه کاندان و اش راده که یه نی نالی
له سه رده می حوکمه رانیی سلیمان پاشا وه بووه به دۆستی نزیکی بابان،
چونکه مه دح و پیندا هه لگوتتی بۆ سلیمان پاشا و نه حمه د پاشایه،
له وان به پشه وه چ مه دحیکان لئی نه بیستوو دۆستایه تی و ئاشنایه تی

وشه‌ی یه‌که‌می به‌یته‌که (عارفا) بانگه‌یشتنی (عارف) له‌لایه‌ن
خاوه‌نی ناوه‌که‌وه. له‌مه‌دا چ گومانیک نییه و ده‌بی بتوژریته‌وه کام
شاعیری کورد ناوی وه‌یا نازناوی عارف بووه. به‌م پنییه ده‌بی کوتایی
قه‌سیده‌که‌ش ناوی 'نالی' لئ دهرهاوئزری و 'عارف' ی بخریته
جیییه‌وه.

لۆمه‌یی (عارف) مه‌که‌ن یاران نه‌گهر بمرم له‌ غه‌م
خۆش نه‌گهر سه‌د پاره‌ که‌م هه‌یشتا له‌ غه‌م نه‌مرفو که‌مه
پوخته‌ی گوته‌ لیره‌دا نه‌مه‌یه که‌ شیعره‌کان سه‌ره‌رای بی هه‌یزی و بی
جوانی و بی هونه‌رییان، دژی ته‌بعی نالیشن له‌ پرووی نه‌وه‌وه نالی له
مه‌یدانی دینداریدا ستایشی خوا و پیغه‌مه‌بری کردووه و به‌س.
سه‌یریکی نه‌م به‌یته‌ قوندیله‌یه بکه‌ و پیم بلئی، به‌کام کوزیره‌رئیدا، بۆ
سه‌ر خه‌زیتنه‌ی گه‌وه‌ره‌کانی نالی دهردریته‌وه؟

احمد و اولاد و الشن در عرب شبهی گولن
حاصلی گول خاره نه‌ی دانا ده‌لیلی محکمه

له‌پیش چاوی زه‌ینی مندا، نالی نه‌فسی له‌ به‌رزیدا، هاوتای
شیعره‌کانیه‌تی له‌ مه‌تانه‌تدا، به‌ خۆزایی و بی بنج نییه نالی هه‌ینه
به‌خۆی و شیعره‌کانی خۆیدا هه‌لده‌لئ. دیاره‌ هه‌ستی به‌ به‌رزیی دل و
ده‌روونی نه‌وه‌نده به‌هه‌یز بووه چ کۆمه‌ی نه‌کردووه له‌ دهربرینی نه‌و
هه‌سته، چونکه‌ به‌لای خۆیه‌وه شتیکی وه‌ک به‌دییه‌ی گوتووه‌ته‌وه له
هه‌موو نه‌و که‌سه‌نه‌ی مه‌علوومه‌ که‌ ده‌یناسن. مرۆفی گومان له
خۆکردوو ناوئزری له‌ خۆه‌لده‌نه‌وه و ناز به‌خۆکردندا خه‌لق بی منه‌ت
کات له‌ ترسی به‌ده‌مه‌دا هاته‌نه‌وه و عه‌یب دیار خه‌ستی. وا دیاره‌ نالی
هه‌یچی نه‌وتۆی به‌خۆی شک نه‌بردووه له‌ خه‌لقی بترسینی وه‌یا چاو
شۆری که‌سی بکات.

که‌سێک چ رۆژان هه‌لوئستیکی بی حورمه‌تانه‌ی له‌ خۆدیی، ناتوانی
به‌م شتیوه‌یه ژوووروی عالم که‌وتیه‌وه:

نه‌م سه‌ر سه‌ری بازانه‌ که‌وا هه‌مه‌سه‌ری بوومن
هوشکیل بگه‌نه‌ ساعیدی شاهیکی وه‌کو من

من به‌ش به‌حالی خۆم، چه‌ندیکی بلئی نه‌وه‌نده گه‌ش ده‌سه‌وه به‌وه‌دا
که‌ ده‌بینم و ده‌زانم نالی له‌ ره‌وشت و به‌رزیی نه‌فسدا هاوتای نالی بوئز
و نه‌یه، چونکه‌ به‌راستی فه‌لاکه‌ته‌ نه‌ده‌بی به‌رز بخریته‌ ناو نه‌فسی
به‌سته‌وه. پتی ناوی من بلیم له‌خۆوه دیاره، پیاوی نزم له‌ گوتی وشه‌ی
به‌رزدا درۆزنیکی ئانه‌سته. شاعیریکی وه‌یا نه‌دیپیک که‌ ناو و ناتۆره‌ی
به‌ دواوه‌ بوو له‌ هه‌موو گوته‌ییکیدا تارمایی به‌دناوییه‌که‌ی له‌ به‌ر چاوان
قوت ده‌ییته‌وه و قسه‌ خۆشکه‌ له‌کانی به‌درۆ ده‌خاته‌وه، یاخود هه‌ر نه‌بی
له‌ بایه‌خیان که‌م ده‌کاته‌وه. وا خۆشه‌ ده‌ست و زمان به‌یه‌که‌وه پاک بن.
سه‌د شوکر نه‌م خۆشییبه‌ له‌ شاعیر یه‌تییی نالیدا به‌ زیاده‌وه پیک هاتووه.

(١) باسی نه‌م به‌یته‌ به‌ دریزی له‌ به‌شی دوومه‌ی (حاجی قادری کۆبی)
هاتووه.

رابه‌گه‌یه‌نی به‌ پاشاکانه‌وه.

دووهم: نالی نه‌گهر مه‌به‌ستی له‌م مه‌دخانده‌نان په‌یداکردن بوایه، ده‌بوو
باشتر مه‌دحی خه‌لیفه‌ و والی و وه‌زیر و پیاوماقووله‌کانی عوسمانیی
کردبا. که‌چی نه‌ناوی هه‌یناون، نه‌لشیان نزیک بووه‌ته‌وه. سه‌یر
له‌وه‌دایه‌ هه‌ر چه‌ند تورکیکی باشی زانیوه به‌ده‌گه‌من نه‌بیت شیعری به
تورکی نه‌وتووه. رواله‌ت وا راده‌گه‌یه‌نی نالی نه‌یویستووه، وه‌یا خۆی
نه‌خستووه‌ته‌ باریک، هه‌له‌به‌ست به‌ زمانی ده‌سه‌لانداری بیگانه
دابیت، ته‌وه‌ک به‌ خۆتی هه‌لسوون له‌سه‌ری حساب بکری و گومانی
ده‌سته‌پانکردنه‌وه‌ی لئ بکری.

نه‌بوونی مه‌دح له‌ هه‌له‌به‌ستی نالیدا دیاره‌یه‌یکه‌ سه‌ریه‌خۆ. جگه‌ له‌ دوو
سه‌ی مه‌دح و ناوه‌یانی به‌ مونساه‌به‌ که‌ بۆ مه‌ره‌کانی بابانی کردووه‌ تاکه‌،
یه‌ک مه‌دحی تر له‌ دیوانه‌که‌ی هه‌یه‌ نه‌ویش بۆ شیخ نووری ناویکی
روودباری رووباری یه‌:

له‌ چاوی روودبارم نووری دیتن وه‌خته‌ تارایی بی

نه‌میش باماجه‌رای هه‌یرانی (نووری روودباری) بی

له‌لاپه‌ره ٧٨ی دیوانه‌که‌ی چاپی هه‌ولئیر، سه‌یریکی نه‌م هه‌له‌به‌سته‌ بکه
و نه‌ختیک سه‌رنج بگه‌ وشه‌کانی، دهر حال بۆت مه‌علووم ده‌بی نالی نه‌م
پارچه‌یه‌ی به‌مونساه‌به‌ی چوونه‌ هه‌جی (نووری روودباری) داناوه‌:

چ میعمارانه‌ بۆ ته‌عمیری که‌عه‌ی دل ده‌چیته‌ هه‌ج

خودا یار و مه‌ده‌دکار و نیگه‌هداری عماری بی

دیاره‌ نالی لیره‌دا، مه‌دحی براده‌ریکی خۆی ده‌کات که‌ ده‌چی بۆ هه‌ج و
پیاویکی خوایی و موسولمانه‌ هی دونیا و ده‌سه‌لات و زه‌بر و زۆر نییه.
له‌ سه‌رانه‌سه‌ری به‌یته‌کانیش، دیسان، چ ده‌سته‌پانکردنه‌وه‌یه‌یک
نایه‌زنی. من له‌ به‌ره‌ی نه‌م (شیخ نووری روودباری) یه‌وه هه‌ر نه‌وه‌نده
ده‌زانم به‌دینیک له‌ کۆیی ژیاوه‌ و پیاویکی به‌رچاو و ریز لینگیراویش
بووه. به‌پنی گه‌یرانه‌وه‌ی ده‌ماوه‌می باوکم له‌ باپیرمه‌وه، شیخ نووری
نالی به‌ شیخایه‌تی په‌یدا نه‌کردووه. خۆی خاوه‌ن به‌خشین بووه و
به‌مالی خۆی خه‌زته‌تی خه‌لقی کردووه.

نالی له‌ زه‌مینه‌ی مه‌دحدا نه‌وه‌نده که‌نارگیر بووه ته‌نانه‌ت له‌ پیاوانی
ئاینیش ته‌نها مه‌دحی پیغه‌مه‌بری (ص) کردووه. هه‌ر له‌ تیوان مه‌دحی
نه‌ویشدا، ناوی چوار خه‌لیفه‌ی هه‌یناوه. به‌لای باوه‌ری منه‌وه نه‌و
شیعری (عاشورا) که‌ له‌ لاپه‌ره ٧٥ی دیوانه‌که‌ی چاپی هه‌ولئیردا چاپ
کراوه، نه‌ هی نالییه‌ و نه‌ به‌هیچ کلوجیک ده‌چیته‌وه سه‌ر شیوازی نالی.
به‌ر شیعریکی بی هه‌یزی نابه‌له‌دانه‌ی بی تام و شام که‌ له‌ شاعیری ریزی
دووهمی شیعری کوردیش ناوه‌شیته‌وه، چ جایی نه‌وه‌ی لایه‌ق به‌نالی
بی. نه‌ختیک وردبوونه‌وه له‌ به‌یته‌کان ده‌ری ده‌خا خاوه‌نی قه‌سیده‌که
کییه. له‌ به‌یتی چواره‌مه‌یندا شاعیر رووی قسه‌ له‌ خۆی ده‌کا و ناویک
دیتن و یا ناوی راسته‌قینه‌ی خۆیه‌تی یا نازناویه‌تی. من لیره‌دا به‌یتی
چواره‌دم شکلنوس ده‌که‌م له‌ به‌ر دیوانه‌که‌ی نالی (چاپی هه‌ولئیر
:١٩٦٢)

عارفا سه‌د عه‌قل کل حیرانه‌ وا له‌و عالمه‌مه
عالمی اعلم که‌ بۆ خۆی هه‌م علیم و اعلمه‌مه

رۆخسارى شيعرى نالى

رۆخسارى شيعرى نالى له روى بابتهوه

مارف خهزنهدار

شيعرى نالى به قهواره و ژماره كورت و كهمه، نهو بهرهمدى له بهردهستماندايه دهتوانرئ ههموى له دهووبهبرى ۱۲۰ پارچه شيعرى ليريكى بژميررئ. ههروهها شيعرى نالى له روى بابتهى هونهره شيعرايهتبييهكانى ئهدهبى ئيسلاميهوه (نهتهوه ئيسلامهكانهوه) كه زورن، شاعير نهو قالبانهى له لايهنهوه ههليزاردوون بۆ بهرهمى شيعرى له چوار جور تپهپر ناكهن: غهزل، قهسيده، موستهزاد، تاك (فهرد).

۱- غهزل: ئهم بابته شيعره لهلاى نالى و له ئهدهبى ئيسلامهوى رۆژههلات بهو پارچه شيعره دهووترئ كه ژمارهى دپره شيعرهكانى، نيوه دپرى يهكهم و نيوه دپرى دووم (سهدر و عهجز) له پينج دپر كهتر نهين، ئيتربه زورى ئهم جۆره شيعره له جهوت دپر، يا تۆ دپر، يا دوازده دپر پينج دئ، ههندئ كهم دهيكهيهتنه ههژده و تا بيست دپريش. ئهگهر ژمارهى دپره شيعرى غهزل لهمه تپهپر بكا قهسيدهى پين دهئين. له روى كيشهوه پتيرهوى دهستورهكانى كيشى عهرووز دهكا، ههرجى قافيهشه لهسهر سيستيمى يهكيهتى قافيه بهرپهوه دهچن.

هه‌مووی به‌سه‌ریه‌که‌وه، دووهمیان دێره درێژه‌کان به‌ته‌نیا، سێهه‌میان دێره کورته‌کان به‌ته‌نیا. ئەم کاره دیاره وه‌ستا بێهێنکی پێویسته، شاعیری به‌ده‌سه‌لات نه‌ی ناتوانی ئەم بابته هونه‌ره کلاسیکیه به‌به‌ره‌می شاعری خۆی به‌خشن.

مۆسته‌زاده‌که به‌م دێرانه ده‌ست پێ ده‌کا:

ئهی تازه جه‌وان پیرم و ئوفتاده‌و و که‌وتووم
تاماره‌هه‌یاتم
ده‌ستی به‌ره ده‌ستی شکسته‌م که له ده‌س چووم
قوربانی وه‌فاتم
تۆ یوسفی نه‌و حوسنی له‌سه‌ر میسری جینانی
من پیرم و فانی
له‌م کوله‌یهی نه‌حزانه نه‌ زیندووم و نه‌ مردووم
هه‌روا به‌ته‌ماتم

٤- تاک (فهرد): بریتیه له دێره شاعریک (له نیوهی دێری یه‌که‌م و نیوهی دێری دووهم) پێک هاتووه، ئەم بابته شاعره بۆ قسه‌بێنکی نه‌ستق یا په‌ندیکی پێشیان یا بیرنکی فه‌لسه‌فی یا وێنه‌بێنکی جوان بۆژن و دلداری و وه‌سفی سروشت داده‌نری.

نالێ له‌م جۆره شاعره ته‌نیا (تاک) یکی هه‌یه:

سه‌وتی نه‌غمه‌ی بلبله یا چه‌هه‌هه‌ی خرخالییه
ده‌نگی سه‌وله یا له ژیر پێی ناله‌نالی (نالێ) یه

ته‌رکیبێ ناوه‌وه‌ی شاعری نالێ

شاعری نالێ و هه‌موو شاعری کلاسیکی ئیسلامه‌وی له‌ رووی روخساری ناوه‌وه‌ی ئەم ته‌دکارانه‌ی خواره‌وه‌ی هه‌یه:

١- دێره شاعری غه‌زه‌ل یا قه‌سیده ده‌کری به‌ دوو پارچه: یه‌که‌میان نیوه دێری یه‌که‌م (سه‌در) و دووهمیان نیوه دێری دووهم (عه‌جزای پێی ده‌ووتری).

٢- غه‌زه‌ل یا قه‌سیده یا هه‌ر بابته‌تیکێ تری شاعر له‌ رووی کێشه‌وه له‌ یه‌که‌مین دێره شاعره‌وه تا دوا‌یی هه‌مووی له‌سه‌ر یه‌ک کێش ده‌بن، کێشه‌کان پێره‌وه‌ی عه‌رووز ده‌که‌ن، به‌لام له‌گه‌ڵ نه‌وه‌شدا ده‌توانی به‌ پێوانه‌ی سیلاب (که‌رت) بکێشێن به‌ تایه‌تی ئەو شاعره‌وه‌ی له‌سه‌ر کێشه سووکه‌کانی عه‌رووز داتراوون، وه‌کو ناشکرا به‌ له‌ شاعری کلاسیکی کوردی ئیسلامه‌ویدا به‌ زۆری ئەو کێشه سووکه‌نه به‌کارده‌هێنن، چونکه له‌گه‌ڵ زمانی کوردی ده‌گونجێن.

٣- هه‌ندێ جار نالێ دێری شاعر ده‌کا به‌ چوار که‌رت، واته هه‌ر نیوه دێری ده‌کا به‌ دوو که‌رت، دوا‌یی هه‌موو که‌رته‌کان وه‌ستانیان تێدا ده‌بن و له‌سه‌ر یه‌ک قافیه ده‌بن. واته نیوه دێری یه‌که‌م دوو قافیه‌ی ده‌بن، وه نیوه دێری دووهمیش دوو قافیه‌ی ده‌بن، دوو قافیه‌که‌ی نیوه دێری یه‌که‌م و قافیه‌ی یه‌که‌می نیوه دێری دووهم له‌سه‌ر یه‌ک کێش و یه‌ک ده‌نگ (تێپ، حه‌رف) ده‌بن. وه قافیه‌ی دووهمی نیوه دێری دووهم ده‌بێته قافیه‌ی بنچینه‌یی شاعره‌که، وه‌کو له‌م غه‌زه‌له‌ی لای خواره‌وه ده‌بێنری:

به‌ره‌می شاعری نالێ ئەوه‌ی ئیستا له‌به‌رده‌ستماندا به‌ و ئاگاداریمان لێ هه‌یه له‌ زیاتر له‌ سه‌د پارچه غه‌زه‌ل پێک هاتووه، هه‌ندێ له‌م غه‌زه‌لانه ئه‌وانه‌ی ژماره‌ی دێره‌کانیان سه‌ یا شه‌ش یا هه‌شت دێری، پێ گومان ئەم شاعرانه ناتهاوون، له‌وانه‌شه هه‌ندێ له‌م غه‌زه‌لانه له‌ بنجدا قه‌سیده بن و ژماره‌ی دێره‌کانیان له‌ دوا‌زه زیاتر بووین و به‌ درێژایی رۆژگار هه‌ندێ له‌ دێره‌کانی که‌وتین.

١- قه‌سیده: له‌هه‌موو روویکی روخساره‌وه وه‌کو غه‌زه‌ل وایه، ده‌توانین غه‌زه‌لی درێژی پێ بلێین، به‌ راستی ئەم بابته شاعره غه‌زه‌له، به‌لام که‌ ژماره‌ی دێره‌کانی زۆرین قه‌سیده‌ی پێ ده‌وتری.

به‌ره‌می نالێ له‌م جۆره شاعره‌دا که‌مه، ژماره‌ی هه‌موو قه‌سیده‌کانی له‌ ژماره‌ی په‌نجه‌ی هه‌ردوو ده‌ست تێناپه‌ری. له‌مانه‌ درێژترین قه‌سیده‌ی ئەو دوو (نه‌عت) یه‌که‌م بۆ پێهه‌مبه‌ری وتوو، یه‌که‌میان (ئه‌ی ساکینی...) له ٦٨ دێره شاعر و دووهمیان (ئه‌لا ئه‌ی نه‌فسی...) له ٧٤ دێره شاعر پێک هاتووه. هه‌روه‌ها ده‌توانین له‌ قه‌سیده به‌ناوبانگه‌کانی نالێ ناوی قه‌سیده‌ی (قوربانی تۆزی رینگه‌تم...) (٤٣ دێره) و (مه‌ستوووه که‌ حه‌سناو و نه‌دیه...) (٤٩ دێره) به‌هین.

٢- مؤسته‌زاد: جۆره هونه‌ریکه له‌ غه‌زه‌ل، شاعیر نیوه دێره شاعریکی کورته ده‌خاته سه‌ر هه‌موو نیوه دێره شاعره درێژه‌کان، له‌به‌ر ئەوه‌یه مؤسته‌زادی پێ ده‌لێن، واته غه‌زه‌لێک شتی زیادی ده‌خریته سه‌ر. نالێ له‌م جۆره هونه‌ره ته‌نیا مؤسته‌زادیک له‌ دیوانیدا هه‌یه. بێنای ته‌ندازیاری مؤسته‌زاده‌که به‌م جۆره‌یه:

غه‌زه‌له‌که له‌ تۆ دێره شاعر پێک هاتووه، یه‌کێتی کێش و قافیه‌ی تێدا یه. له‌ رووی کێشه‌وه له‌سه‌ر به‌حری هه‌زه‌جی عه‌رووز رینگ خراوه، قافیه‌ی ده‌نگی (میه‌ه) (که‌وتووم، چووم، مردووم... هتد) هه‌رچی غه‌زه‌له‌که‌ی دیکه‌یه نه‌ویش شاعریکی تۆ دێره شاعریه، به‌لام دێره‌کانی کورتن (مفعول - فاعول)، ئەمه‌ش له‌سه‌ر یه‌ک کێش و یه‌ک قافیه‌یه، قافیه‌ی ده‌نگی (میه‌ه) (حه‌یاتم، وه‌فاتم، به‌ته‌ماتم... هتد) ئیتر دێره شاعره درێژ و کورته‌کان به‌یه‌که‌تر یه‌وه لکێندراون و به‌سه‌ر یه‌که‌وه ده‌خوینریته‌وه. به‌م چه‌شنه مؤسته‌زاده‌که ده‌توانی به‌سه‌ن جۆر بخوینریته‌وه. یه‌که‌میان

سۆفی چیبە ئیشی تۆ ھەر کایە ھەشیشی تۆ
عاشق و ھەو ساری لەکن پەشمە
چەند واسیعی ئەم زینە ئەفلاکی تیدا پەھنە
ئەجیالی لە لا عینە ئەدواری لەکن پەشمە
(نالی) کە قەدەح نۆشە مەستانە و سەرخۆشە
خامۆش نەمەد پۆشە ئەسەاری لەکن پەشمە

بۆ دیارکردنی نرخێ هونەری ئەم غەزەلە لە رووی ناواز و ریتەمەو و کاربەگەری بەسەر گۆینی مۆسیقییەو لە بابەت و یتەیی بیناسازی دەرەوێ شیعەرە کە دەتوانی بەم جۆرەش تۆمار بکری:

سۆفی چیبە ئیشی تۆ
ھەر کایە ھەشیشی تۆ
عاشق و ھەو ساری تۆ
ھەو ساری لەکن پەشمە
چەند واسیعی ئەم زینە
ئەفلاکی تیدا پەھنە
ئەجیالی لە لا عینە
ئەدواری لەکن پەشمە
(نالی) کە قەدەح نۆشە
مەستانە و سەرخۆشە
خامۆش نەمەد پۆشە
ئەسەاری لەکن پەشمە

٤- بەکن لە ئەدگار و خاسیەتە ھەرە گرنگەکانی شیعری نالی بەگشتی ئەو یە ھەر دێرێکی لە مانادا سەر بەخۆیە، واتە گیانی چیرۆکی و زنجیرە ییری بەستراو بەیە کەمە، ھەر ئەمەش بۆتە ھۆی ئەو ی شیعەرەکانی پاش و پیش بخرین. ئەگەر ھەندێ دێرە شیعەر لە غەزەلیک یا قەسیدە یێکدا بکەون ھەست بەبۆشایی جێگە ی ناگری، بۆ یە ھەر دێرە شیعریک لە شیعری نالی دەشی بیی بە و تەئینکی جوان، یا قەسەئینکی نەستەق، یا و تەئینەکی رەنگین. لەگەڵ ئەو ھەندێ لە ھەندێ لە غەزەلەکانی نالی بە تەئینەتی لە قەسیدەکانیدا ھەست بە زنجیرە ییری واتە بەسەرھات و گێرانی و ھەو ی رووداو دەگری. رووداو ھەکان زۆر بەیە کتری دەبەسترتەو و ھیکایە تێکیان لێ دروست دەین. واتە ئەم چیرۆکانە گیانی شیعریان تیدا ھەید.

٥- لە زۆری غەزەل و قەسیدەکانی نالی بە پێی دەستووری شیعری کلاسیکی لە دێری دواییدا نازناوی شاعیر تۆمار دەگری. بە زۆری ناوھێنانە کە لە دێری دوایی شیعەرە کە دەین. ئەو ی لێرەدا پتویستە بوتری لە ھەموو دیوانی نالیدا تەئینا چەند غەزەل و قەسیدە یێک شاعیر نازناوی خۆی نەھێناو. ئیمە و بۆ دەچین رەنگە شاعیر لەم شیعەرەکاندا نازناوی خۆی ھێنا، بەلام ئەو دێرە شیعەرە کەوتین.

کێشە شیعری نالی

نالی پتەو ی شیعری کلاسیکی ئیسلا مەو ی کردوو لە رووی کێشەو، ھەموو شیعەرەکانی بەبەحری عەرۆزی کێشاو، لەوانە بەشی ھەرە زۆری غەزەلەکانی لەسەر کێشی ھەزەج و ھەندێ لەو کەمتر لەسەر کێشی رەمەلن. لە کێشی موزاریع ھەشت غەزەلی ھەید، لە کێشەکانی رەجەز و بەسیت و

تەویل لە ھەر یە کە یان غەزەلیکی ھەید.

لەناو قەسیدەکانی شاعیردا پێنجیان لەسەر کێشی ھەزەج، لە کێشی موزاریع و رەمەلدا لە ھەر یە کە یان دوو غەزەلی ھەید، تاکە قەسیدە یێکی ش لە کێشی موحتەسە (مجتث)، موستەزادە تا قانە کەش لەسەر کێشی ھەزەج، ھەرچی تاکە دێرە شیعرییە کە ی شاعیریشە لەسەر کێشی رەمەل.

قافیە ی شیعری نالی

غەزەل یا قەسیدە لە ڕووی قافیەو، نیوێ دێری یەکمەم و نیوێ دێری دووهمی دێری یەکمەم لەگەڵ نیوێ دێری دووهمی هەموو دێرەکانی شیعەر تا دوایی لەسەر یەک قافیە دەبن.

قافیە لە لای نالی و شاعیرانی دوا ی ئەو دەکرێ بەدوو بەشەو:

١- قافیە ی سادە: ئەو ڕیزە و شانەیدە کە تیبی (دەنگی) هەر دوا ی، واتە یەک تیب ی دوو، یان سێ، یان چوار، یان پینج وەک یەک دەبن، بەمەرجی ئەم تیبانە لە بزوین و بێ دەنگ پینک هاتبن، ئەگەر لە شیعری نالی ورد ببینەو دەبینین قافیە ی وای هەیدە تەنیا لەسەر یەک تیب دامەزراو، وەک (ا)، (و)، هێ واشی هەیدە لەسەر دوو تیب، وەک (شا)، (ار)، لەسەر سێ تیب، وەک (ادا)، (ارم)، لەسەر چوار تیب، وەک (ینتە)، (سەندی)، لەسەر پینج تیب، وەک (اینکە)، (ایەو).

٢- قافیە ی قورس: هەندێ شیعری نالی قافیە یان بریتیە لە وشە یێک، یان رستە یێک، یان نیوێ رستە یێک لە هەموو دێرە شیعەرەکاندا وەک خۆ ی دووبارە دەبیتەو، پێش ئەو قافیە یە قافیە یێکی دیکە ی ئاسایی هەیدە وەک بئێی ئەمە قافیە ی یەکمەم، ئەو ی تر قافیە ی دووهمە، یا دەتوانین (پاش قافیە) شی پێ بلین. بەم جۆرە قافیە ی یەکمەم ئەم بابەتە شیعەرە وەک قافیە ی سادە وایە و لە هەموو شیعریکی کلاسیکیدا هەیدە وەک لە پیشەو بەسما نێو کرد.

ئێتر دەکار تین زاراوی قافیە ی قورس بۆ ئەم جۆرە شیعەرە بەکار بینین. لای نالی ئەم جۆرە قافیە ی زۆرە، وەک لای خوارەو دەکەو نە ڕوو:

(أ) قافیە ی یەک وشە یی، وەک بەکار هێنانی ناو، وەک (باز)، (کچ)، یان پاشکۆکانی ناو، وەک (ئەز)، (من)، (قوربان)، یان فرمان، وەک (دەکا)، (بوو)، (هەیدە).

(ب) قافیە ی رستە و رستە ی ناتەواو، وەک (ئەمشەو)، (نەبوو)، (لەکن)، (پەشمە)، (موجەررەد بێ)، (زولفەینی)، (دەوئ)، (نەما باس)، (نییە باس)، (دەخۆم)، (نادەم)، (بێ تو)، (بەعەبەس).

لەوانە یە بەر هەمی نالی لەمە زیاتر بوو بێ و ئەو بەر هەمی لە دیوانی نالیدا چاپ کراو رەنگە هەموو ی دەبن. بەلگە بە دەستەو هەیدە بۆ ئەم کەمو کو پێی:

١- شاعیرە کلاسیکەکانی قوتابخانە ی ئیسلامەوی هەولێانداو بەشی هەرە زۆری تیبەکانی (دەنگەکانی) ئەلفوینی کوردی و عەرەبی بکەن بە قافیە، لەم ڕووەو مەلای جزیری (١٥٦٧-١٦٤٠) لە پێش نالی و ئەحمەد حەمدی ساحیتیقران (١٨٧٨-١٩٣٦) لە دوا ی نالیدا بەشی زۆری ئەو دەنگانە یان کردووە بە قافیە ی شیعەرەکانیان لەم لایەنەو دەولەمەند بوون، بەلام لە دیوانی نالیدا قافیە ی هەندێ تیبی ئەلفبای کوردی و عەرەبی وەک (پ)، (ج)، (خ)، (ز)، (ش)، (ص)، (ض)، (ع)، (غ)، (ف)، (گ)، (ل) نایترین، رەنگە قافیە ی ئەم هەموو دەنگانە یا هەندیکانی هەبوو بێ بەلام ون بوو ب.

٢- بە پێی دەستووری شیعری کلاسیکی کۆن زۆرە ی شاعیران لە بابەت ناوەرۆکەو شیعری مونا جات (ئیلا هییاتیان) هەیدە، تەنانەت دیوانەکانیان بەم جۆرە شیعەرە دەکەنەو، کەچی لای نالی دوو قەسیدە ی نەعت (مەدح و ستایشی پیغەمبەر) ی هەیدە، کەچی مونا جاتی نییە. رەنگە بیرمان بۆ ئەو بچێ لە نەعتەکانیدا هەست بەو دەکرێ مونا جاتی تیدا بێ، بەلام ئەمە ئەو ناگە یەن شاعیر شیعری مونا جاتی نەوت ب.

لەبابەت ڕوو خساری شیعەر و هونەرەکانی دیکە ی شیعری کلاسیکیەو نالی هەندێ لایەنی پشتگوئ خستوو و لە دیوانی شیعەریدا تەرجیح بەند و تەریب بەند و چوارین و هێ دیکەش بەرچاو ناکەون. ئینجا ئەگەر لە دیوانی نالیدا تەنیا چوار یێکی فارسی هەبێ، ئەمە ئەو ناگە یەن چوارینی بە زمانی کوردی هەیدە. ئێمە باس لە نالی دەکەین وەک شاعیر یێکی کورد.

٣- دیوانی نالی سەرچاوە یێکی دەولەمەند و لەبارە بۆ ڕوونکردنەو ی هەندێ لایەنی ژایانی تایبەتیی خۆ ی لە نیشتماندا، کەچی ئەو دیوانە ناتوانێ ترووسکاییێک بخاتە سەر ژایانی ئەم شاعیرە لە شام و ئەستەمووئ کە زۆر گەنگە بۆ ناسینی شاعیر. ئەو ماوە کەمە ی لەو دوو جێیە ژیاو لەوانە یە شیعری وتبێ بەلام لەناوچوو ب، وەک گەلێ لە شیعەرەکانی حاجی و شاعیرانی کوردستانی باکوور، بەلام لەگەڵ ئەو شەدا شیعریکی کەمی حاجیمان پێ گەشتوو لە ئەستەمووئ یادی کوردستانی کردۆتەو.

سەرچاوە: کتیبی "میژووی ئەدەبی کوردی - بەرگی سێیەم، د. مەرف خەزەندار" چاپی دووهم، دەزگای ئاراس ٢٠١٠.

ماتەم، وە کوزولفەینی سییەه، گرتی سەرپات
پۆشی لە روخت تەعبییەیی بەیدەق و شامات

تاقانە یە تیمی خەلەفی ناخەری نیشان!
تۆ خۆش یی، سەدەف بوو بە فیدات، دووری لە نافات

بۆ فەوتی سەدەف حەیفە برێژیی دورەری نەشک
زایەع مەکە دور دانە بە غارات و خەسارات

دیدەت وە کوگول سوورە، پری شەبنمی نەشکە؟
یا لالەیی پر ژالەیه دوو نەرگسی شەهلات؟

بۆ گریهیی تۆرەنگە منیش هیندە بگرییم
گەوهر برێژینین بە بوئندیی قەد و بالات

لاکین ئەمە دوئیایە، گەهی سوورە، گەهی شین
لایسەل من عاش، و من مات، و من فات؟!

بەس گریه بکە بۆ پودەر و بابی حیجابت
بێ بابیی تۆ موررێسە بۆ وەسل و مولات!

بێ بابیی تۆ بۆ من و تۆ بابی فوتووحە
بێ بابیی تۆ خواستەیی من بۆ بە ناوات

بێ بابی مورادی من و تۆ بۆ بە تەمەننا
بێ بابی دوغایی من و تۆ بۆ بە موناجات

نەو بابە که فتح و زەفەری قەلەبە قەلعی
با قەلعی بکا زەلزەلەیی هازیمی لە ززات

نەو پیری خەرف، نافەتی مەردییو سەفا بوو
تۆ شوخ و جوان، دووری لە نافات و خەرافات

نەو فەوت و وەفاتە سەبەبی عەهد و وەفاتە
چوو ساقیەیی بەردی عەجووز و، گۆل و مل هات

گۆل تاجی لەسەر نا و، چەمەن مەخمەلی پۆشی
هات موزدە که خەلەت گەییە بەر بە موهابات

هات زەمزه مەیی بولبول و ناوازی قومی
هات بادی سەبا، دین و دەچن عەرەر و بانات

نەجم و شەجەر و نەرگس و نەنواری شگۆفە
جیلووی چەمەن، یەعنی زەمین بوو بە سەماوات

ماوەردە لەسەر خەرمەنی گۆل عەترفشانە،
یا ناوی حەیاتە: عەرەقی وردی موحەبیات!

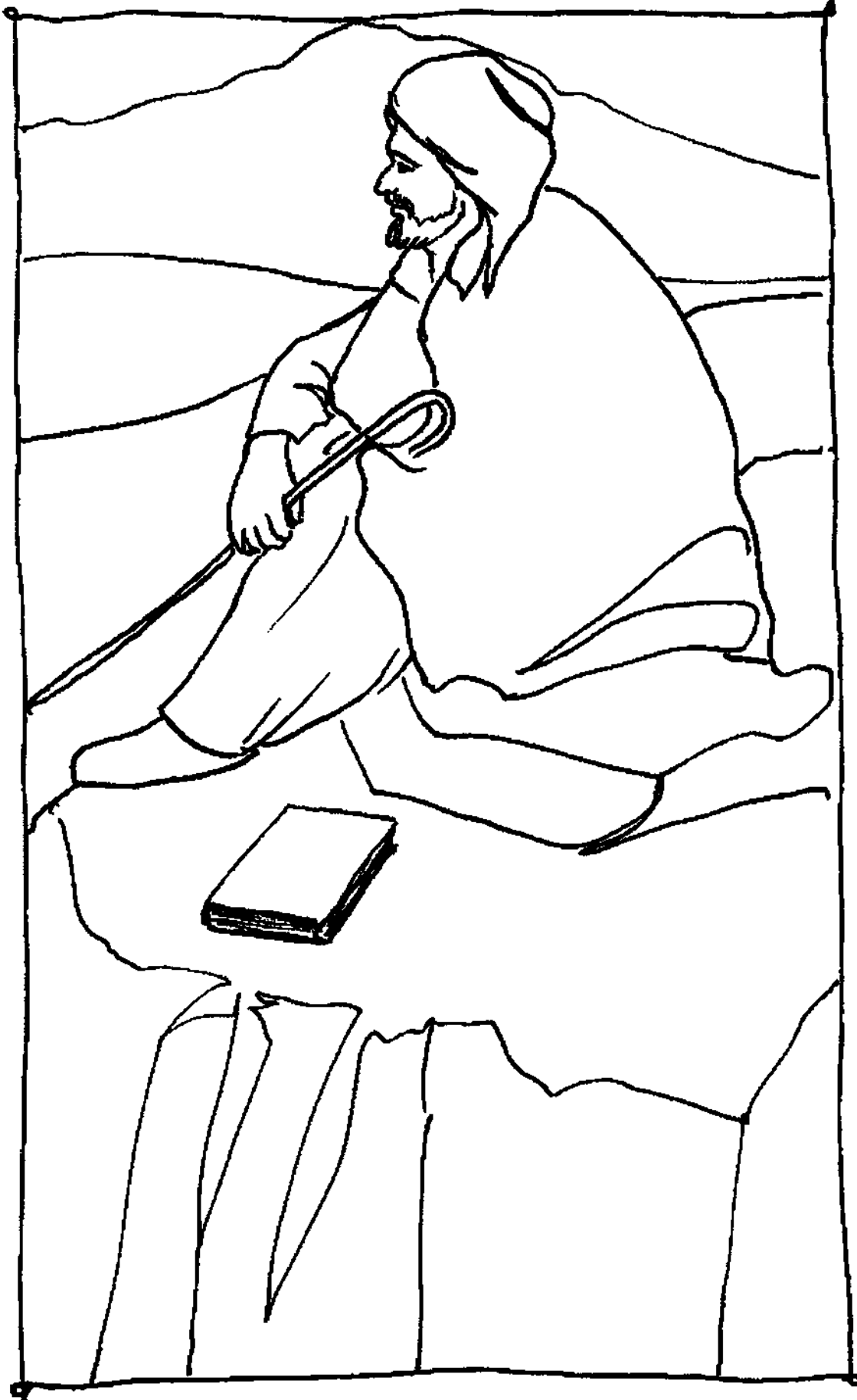
گۆلشەن وەکو بەزمیکە که ناحادی هوزاری
بۆ تاقە گۆلنکی گەییە رۆتەیی مینات

تۆ باقییەیی ساقیەیی سەحنی چەمەن بە
مەیدان هەموو مەی دانە بە کاسات و بە تاسات

نالی یەک و نەو کەس که تەمامی غەزەلی بیست
مەعلوومی بوو زۆر و کەمیی خاریقی عادات

ل: ١٣٧

شێعرەکان لە دیوانی نالی لێکۆلینەوه و لێکدانەوهی مەلاعەبدولکەریمی
مودەرێس و فاتح عەبدولکەریم وەرگیراون، تەنیا هێما بۆ لاپەرەکان کراون.

تەنی رازیی بە خەشین پۆشییی و وهک شیر و شوتور
بێ نیازە لە برێشم تەنی یو پیلەتەنی

گوتم ئەی قیبلە قوزە! بۆچی بە تەحریری حەریر
راغیبی لیبسی عەجەم، تاریکی بەرگی یەمەنی؟

گوتی تاجی عەرەب و، ئالی عەبا فەرموویان:
عەیبە تەن پەرورەری یو نەرمی یو نازک بەدەنی

ئیمە مەردین و هەموو شیری خەشین پۆشی مەساف
کرمی قەز هەرچی تەنی، بو تەنی نیسانی تەنی

قەز، برێشم، کە حەرامە لە رەجول، ئەک نیسان
سونتەتی شەرە، ئەگەر تاییعی ئەهلی سونەنی

تەرکی نارایشی تەن نەقەدی رەواجی عەرەب
تۆ عەجەم، مەردی موزەخرەف تەنی یو قەلبەزەنی

میللەتی کورد و عەرەب هەردوو یەکە تەفرەقە بوون
لە جەفاو و میحەنی مولکی (سەبا) و یەمەنی

و هەکو ئەو کرمە لە نێو قویبەیی نەبریشمدا
عاقیبت مۆردەیی یەنسی عەمەل و بێ کەفەنی

چونکە تالی! لەسەر ئەم نەرزە غەریبی وەتەنی
هەستە باری مەدەنی بە، مەدەنی بە، مەدەنی

ل: ٦٦٧

قەدری من چەندە لە لای دەولەتی دنیایی دەنی،
قەدری ئەو کە مەتر و، هەردوو لە غەمی یەکلای غەنی

تاغیی و باغیی و باغی گول و نەبەرەنگ و فەنی
شاد و شادابە بە گول ناتەشی یو نارەوون

هێندە دل خۆشە لەبەر سەبزی یو دار و دەوون،
کە دەرهەقی وەکو شاخ و فەنەن و نەستەرەنی

لە خەزان بێ خەبەرە بەرگی بەهار و چەمەنی
بێ بەقاییی گول و سەر و سەمەن و یاسەمەنی

فەلەکی میهر مەهی، وەقتە تەواو بێ زەمەنی
کە وکەبەیی نەنجومی یو دائیرەیی نەنجومەنی

خوانی نەلوانی زەمین و سەفی سینی و سەحەنی
تەشت و تاس و تەبەق و لەنگەر و شەمع و لەگەنی

من وە کورپەندەم و تۆ وەک گول و سەبزی دیمەنی
من دەگرینم و دەنالیتم و تۆ پێندەکەنی

ئەی دەراتوو لە دو مەجرایی دو میزایی مەبال
مەبە بادی وەکو خەرزێه بە هەوای کیبر و مەنی

ساقی! وهره، مه یخانه بی دل کۆنه ره حیقی
گهر مایلی تهوفی حهره م و بهیتی عه قیقی!

یه ک رهنگم و بی رهنگم و رهنگین به هه موو رهنگ
به م رهنگه ده بی رهنگ رژی عیشقی حه قیقی

مرواریبی نه شکم وه کو یاقووتی، ره وانه
ساقی! بنه له و له عله شه رایکی عه قیقی..

دائیم له حه زه ردا سه فهری به.. له وه ته نلا
غور بهت کهش و عاجز به، نه گهر نه هلی ته ریقی

خه لقی که هه موو کۆده کن و بهسته زوبانن،
با یین و له نالی بیهن شیعری سه لیقی

ل: ٦٥٥

رهنگ و نهسه ری شورشی له علی نمه کینه
نهم نهشکه که بهم سووریو سویرییه ده پیزم

بی نییه تی ته قبیلی ده مت عاتیله روژووم
بی حه زه تی میحرابی برۆت باتیله نو پیزم

تالی وه کولاله که شه هیلای غم و داغه
لهم باغه بفرموو که نه ویش لیتره ده نیژم

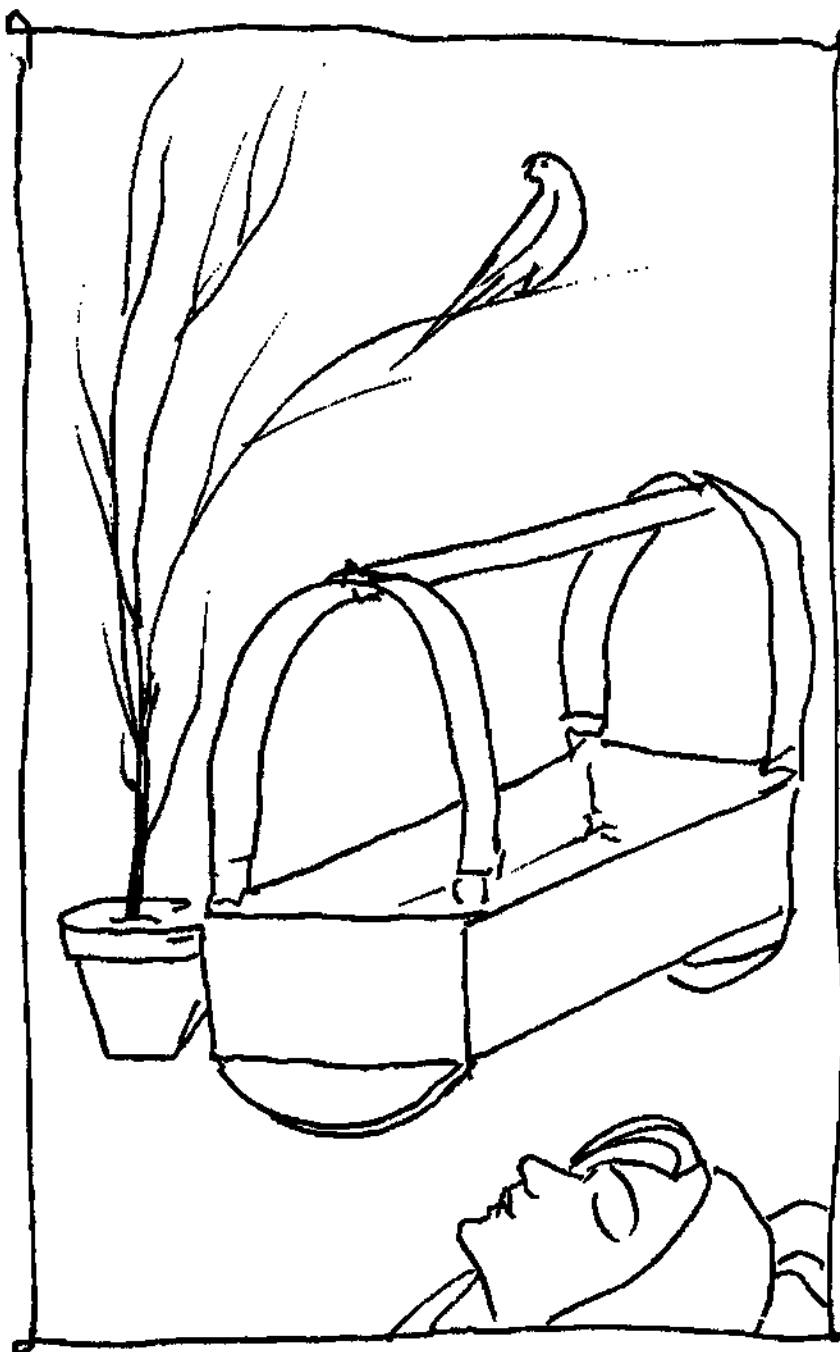
دهورانییه، وه ک هیله کی سهودا، سه ری گیزم
بویه به ده قیقی مه سه له هه رچی ده نیژم

هه ر په رچه م و پیتانییه فیکری شه و روژم
هه ر گه رده ن و زولفه نمه لی دوور و دریزم

بی دیده و دیداری، هه موو خوینه ده گرینم
یه عنی گول و نه رگس که نه بی، لاله ده نیژم

ن: ٢٧٦

سمرخوشي شهرابي ده مي توبووم و، نه مي ستاش
قوربان، سمری تو خوش، که نه ماوه سمری خوشم!

شېخې يو سمر ابا ده لک و رېوي ده پوشي
نالې م و به رووتی له هه موو ديده ده پوشم

ن: ۲۸۰

عومر يکه به ميزانی نه ده ب توحفه فروشم
زورم وت و کس تېي نه گه يی، نيسته خه موشم

له و گهردهن و عيقده که پره گهردهن و گوشت
به و پييه که نارم که پره دامهن و کوشم

وهک نوررهي پيچيده يی تو ساغ و شکسته م
وهک نه رگسي نادیده يی تو خوش و نه خوشم

هەر چه‌ن‌ده‌ که عومری خ‌ضر و جامی جه‌مت بوو
چون‌که نه‌مه‌لت زۆره‌، چ عومریکی که‌مت بوو!

ئهی جامیعی دونیاو و قیامه‌ت به‌ خه‌یالات
نه‌و رۆژه‌ که‌ مردی، نه‌ نه‌وت بوو و نه‌ نه‌مت بوو!

بیزاره‌ له‌ تۆ نیسته‌، هه‌ ماغۆشی عه‌دووته
دونیا، که‌ دوینی حه‌ره‌می موخته‌ره‌مت بوو!

دوینی چ بو ده‌تدا به‌ زویان لافی که‌رامه‌ت؟!
نه‌مپۆ نه‌ ده‌مت بوو، نه‌ ده‌مت بوو، نه‌ ده‌مت بوو!

عومرت نه‌فه‌سیکی که‌ هه‌موو عالمی دینا
بهره‌ له‌ غه‌میدا که‌ هه‌موو سه‌رفی غه‌مت بوو

وه‌ک شه‌لته‌ په‌ین گه‌ه‌ پر و گه‌ه‌ خالییه‌ به‌ظنت
سه‌وم و نه‌مه‌لت باعیسی نه‌فس و شه‌که‌مت بوو

"نالی" چیه‌ وای میسلی جوعه‌ل غه‌رقی شیاکه‌ی،
خۆ تۆ به‌ حیسابی وه‌ کو په‌روانه‌ شه‌مت بوو!

ن: ٢٦٧

جۆشش و تابه له نێو دینایهیی گریانمدا
چ تهنووریکه له تهنووریهیی تۆفانمدا

شه به هی زولفی شه به هه گۆنه یه، پووگهردانی
به سهری نهو که به سهو دا سهه و سامانم دا

شه ره و تابش و بارش له ده می په عدی به هار
نه سهری سۆزشی گریانه له نه فغانمدا

تۆکه خۆریت، وه ره نێو جهننه تی دینام. چ ده که ی
له م دلای پر شه ره و سینیه یی سۆزانمدا!

قیمه تی ماچی دوو سهه کیسه یی ساغه و، نیمه
غهیری یه ک کیسه یی سهه پاره له گیر فانمدا

شیره یی جانه وتم یا مه یه؟ چا بوو فه رموی
عه که یی له علی له بی مه رجانه له فنجانمدا

به حسنی سیرپه ی ده هه نی نوقته به نوقته بگه رتی
سه ری مووی نییه بی نوقته له دیوانمدا

تالی، نهو نوقته که وا بوو به نیشانه ی چاوی
من له سه فحه ی پوخی نهو دولبه ره نیشانم دا

قوربانی تۆزی رینگه تم نهی بادی خوش مروور!
نهی په یکی شارهزا به هه موو شاری (شاره زوور)!

نهی لوتفه کهت خه فیهو ههوا خواه و هه مده مه!
وهی سروه کهت به شاره تی سه رگۆشه یی حوزووور!

نهی هه م میزاجی نه شکي تهر و گهرمی عاشقان:
توفانی دیده و و شه ره ری قه لیبی وه ک ته نوور!

گاهێ ده بی به ره وح و ده که ی باوه شینی دل
گاهێ ده بی به ده م ده ده میتی ده می غورووور

مه حوی قه بوونی خاتری عاتر شه میمه
گهردی شیمال و گیزی جه نوب و کزه ی ده بوور

سووتا ره وافی خانه یی سه برم، دل و ده روون
نه یماوه غهیری گۆشه یی زیکر یکی یا سه بوور

هه م هه م عه نانی نا هه م و، هه م هه م ریکایی نه شک
رحمی به م ناه و نه شکه بکه، هه سته یی قوسووور

وه ک ناهه که م ده وان به هه تا خاکی کۆبی یار
وه ک نه شکه که م ره وان به هه تا ناوی (شیوه سوور)

به و ناوه خوت بشۆله کودوووراتی سه ره زمین
شاد بن به وه صلی یه کدی: که تۆی تاهیر، نه و ته هوور

نه مجا مه وه سته تا ده گه ییه عه یینی (سه ر چنار)
ناویکه پر له نار و چنار و گول و چنوور

چه شمیکه میسلی خۆر که له سه د جی، به رۆشنی
فه ورائی، نووری سافه له سه ر به ردی وه ک بلووور

یا عه کسبی ناسمانه له ناوینه داگهوا
نه ستیره کانی رابکشین وهک شههایی نوور

یا چه شمه ساری خاتری پر فهیزی عاریفه
یه نبوعی نووره دابرژینی له کتوری توور

دهموت دوو چاوی خۆمه نه گهر (به کره جوایی نه شک
نه بوایه تیز و بیج سه مهر و گهرم و سویر و سوور

داخل نه بی به عه نبه ری سارایی (خاک و خۆل)
هه تا نه که ی به خاکی (سوله یمانی) یا عوبوور

یه عنی ریازی رهوزه که تیندا به چهن ده می
موشکین ده بی به کاکۆلی غیلمان و زولفی حوور

خاکی میزاجی عه نبه رو، داری ره واجی عوود
به ردی خه راجی گه وهه رو، جۆباری عهینی نوور

شامی هه موو نه هار و، فوسوولی هه موو به هار
توزی هه موو عه بیرو، بوخاری هه موو بو خوور

شاریکه عه دل و گهرمه، له جینگیکه خۆش و نه رم
بۆ ده فعی چاوه زاره ده لاین شاری شاره زوور

نه هلیکی وای هه یه که هه موو نه هلی دانشن
هه م نازیمی عوقوودن و هه م نازیبری نوموور

سهیری بکه له به رد و له داری مه حه لله کان
دهوری بده به پرسش و تهفتیش و خوار و روور

داخو ده روونی شهق نه بووه (پردی سه ر شه قام)؟!
پیر و فوتاده تهن نه بووه (داری پیرمه سوور)؟!

نیستهش به بهرگ و باره عه له مداری (شیخ هه باس)،
یا بیج نه واو و بهرگه گه راوه به شه خسی عوور؟!

نایا به جه مع و دائیره یه دهوری (کانی با)،
یاخۆ بووه به تهریقیهیی شۆرش و نوشوور؟!

(سه یوان) نهزیری گونبه دی که یوانه سه بز و ساف،
یاخۆ بووه به دائیره یی نهنجومی قوبوور؟!

نیهستهش مه کانی ناسکه یه (کانی ناسکان)،
یاخۆ بووه به مه لعه به یی گورگ و لووره لوور؟!

نیهستهش سوروشکی عیشقی هه یه (شیوی ناودار)،
یاخۆ بووه به سۆفییهیی وشکی له حه ق به دوور؟!

داخو دهروونی سافه، گورپی ماوه (تانجه رۆ)،
یاخۆ نه سیری خاکه به لیلی ده کا عوبوور؟!

سه یریکی خۆش له چیمه نی ناو (خانه قا) بکه
نایا ره بیعی ناهووه، یا چایری ستوور؟!

سه بزه له دهوری گول تهره وه ک خه تتی رووی یار
یا پووشی وشک و زۆره وه کورپیشی (کاکه سوور)؟!

قهلبی مونه ووه ره له حه بیانی نازهنین،
یا وه ک سه قهر پره له ره قیانی له نده هوور؟!

دهس به ندیانه دین و ده چن سه رو و ناره وهن،
یا حه لقه یانه سۆفییهیی مل خوار و مه نده بوور؟!

مه یلی بکه له سه بزه دره ختانی مه دره سه:
نه وراقیان موقه ددیمه یی شینه یا نه سوور؟!

حه وزی پری که ناییی دیده ی منه له وئ،
لیناوی دانه هاتوو وه ک سه یلی (شیوه سوور)؟!

نیهستهش که ناری حه وشه که جیی باز و که وشه که،
یاری تیایه، یا بووه ته مه عره زی نوفوور؟!

چاوی بڤه له سه بزه وو سیرایی دائیره
جی جیلوه گاهی چاوه که مه نهرمه یا نه زوور؟

تو خوا فه زایی دهشتی فه قینکان نه میسته کهش
مه حشره میساله یا بووه ته (چۆلی سهلم و توور)؟

واسیل بکه عهیری سه لامم به حوجره کهم
چی می ماوه، چی می نه ماوه، له هه یوان و تاق و ژوور؟

نه و غاری یاره نیسته پر نه غیاره، یا نه خۆ
هه ر غاری یاره، یا بووه ته غاری مار و موور؟

زارم وه کو هیلال و نه حیفم وه کو خه یان!
نایا ده که و مه زار و به دلدا ده کهم خوتوور

له م شهر حی ده ردی غور به ته، له م سۆزی هه بجره ته
دل په نگه یی به ناو و به چاوا بکا عو بوور!

نایا مه قامی رو خسه ته له م به یینه بی مه وه،
یا مه سه له حهت ته وه ققوفه تا یه ومی نه فخی سوور؟

حالی بکه به خوفیه : که نه ی یاری سه نگ دل
'نالێ' له شه و قی تۆیه ده نیری سه لامی دوور...

هه‌ی که‌ری‌کم بوو، چ پە‌یکەر؟ ته‌ی که‌ری هه‌وارز و لیژ
سینه‌یان و مووچه‌کورت و شانه‌به‌رز و گوی‌دریژ

بن زک و جه‌بههت سپی، کلک نیستر و دامهن سیا
یه‌ککه تاز و، سی بر و، دوو باد و، شه‌ش دانگ و دریژ

که‌لله وه‌ک جه‌رپه‌ی شه‌رابی پر نیشات و ته‌ر ده‌ماغ
شیری نه‌ر، ناهوویی به‌ر، گورگی سه‌فه‌ر، قه‌مچی نه‌چیژ

مل عه‌له‌م، شیرین قه‌له‌م، ناهوو شکه‌م، مه‌یموون قه‌ده‌م
سم خر و کلک نیستر و، مه‌نزل بر و، عاره‌ق نه‌رپژ

زه‌رق و زه‌رپراقیی وه‌کو خاکه‌سته‌ر، نه‌مما بی غوبار
به‌رق و به‌رپراقیی وه‌کو پیرۆزه، لاکین بی کرپژ

سم وه‌کو یه‌شم و له‌ په‌شم و تووکی پیندا سه‌رنگوون
چاو وه‌کو بیجاده یا دوو شه‌و چراغی شو‌عه‌رپژ

گویی دریژی بار و کورتان به‌رز و، پالانی به‌زین
چوست و وریاتر له‌ گویی کورتانی پالانی و گیژ

قانیعی بابی ره‌زا و رازی به‌ پووش و درک و دال
سالیکی سه‌بر و ته‌حه‌ممول، بورده‌بار و هه‌یج نه‌ویژ

عاقلی بوو ناوی که‌ر بوو، قاتیعی ریگه‌ی سه‌فه‌ر
خۆش سلووک تر بوو له‌ سه‌د و یلداشی هه‌رزه و گیژ و ویژ

(صانم‌الدهر)ی به‌ پۆژ، نه‌مما به‌ پۆژووی بی نییه‌ت
(قائم‌اللیل)ی سلووک، نه‌مما سلووک بی نو‌یژ!..

چه‌نده پیم خۆش بوو زوبانی حالی ده‌یوت "تالیا"
هه‌ر دوو حه‌یوانین، نه‌توگویی کورت و نه‌منیش گویی دریژ

نهم تاځمه مومتازه که واخله سیه یی شاهن
ناشووی دلی مهمله که ت و قلبی سو پاهن

سهف سهف که دهو هستن به نه زهر خه تتی شو عاعن
حه لقه که ده به هستن وه کو خه رمانه یی ماهن

نهرگس نیگه ه و ساق سه مهن، کورته به نه فشه ن
موو سونبول و روومه ت گول و، هم لاله کولاهن

گولزاری دهرو ده شتن و غیلمانی به هه شتن
ناهو و سهف و، ناتهش به که ف و، تیز نیگهان

سه حرا به ته جه لیلی ده که نه وادیی نهیمهن
قامه ت شه جهر و، مه زه ری نه لتافی نیلاهن

گه ه تاوس و گه ه که بکن و، گه ه بوقه له موون
گه ه ناتهش و، گه ه شوعله، گه هی دوودی سیاهن

لالهن به به دهن، نه تله سی نه خزهر که له بهر که ن
نهوره سته گولن، به سته له گول ده سته گیاهن

ته نهایی سه مهن بهرگی به نه وشه که له بهر که ن،
وهک نووری دلی موئمین و، زولماتی گوناهن

بو سهیری خه رامیده نی نهم سهرو قه دانه،
سوفی له ته له بدان و، هه موو سالیکی راهن

بوزولف و روخ و نه برووی چون زولفی سیاتان
عالم وه کو نالی هه موو با ناله وو ناهن

نالی! به خودا حه یفه ده پره نجینی دلی خورت
نهم تاځمه مه خه سوسه هه موو ساحیبی جاهن

له کن نهو جه وهه ره فهرده له هه یولا نییه باس
له حیکه م پهروه رییی بوو علی سینا نییه باس

سۆفییان هاتنه مه جلیس وهه قی دیده بشۆن
له کن نهو دیمیییه وشکانه له دهه یا نییه باس

به زمی رهندانه نه مه، مه له به به یی وهه عز نییه
له بهد و نیکی یو قه لایییی دونیا نییه باس

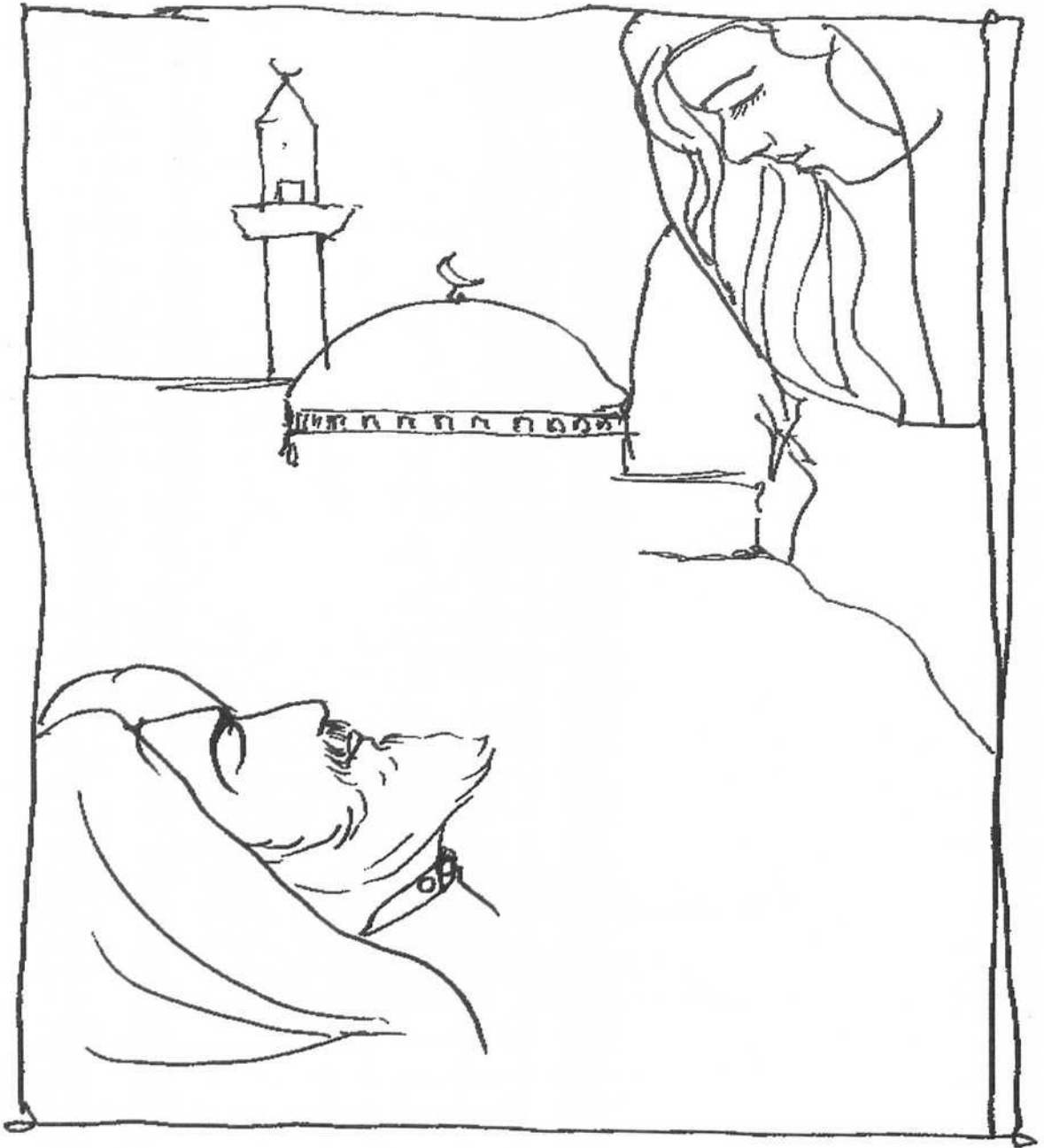
نه مه جیی ره مز و نیشاراتی دهه وو نه، له گه رووی
تهنگی پر غه ره یی واعیزی غه پر نییه باس

به سه راویزه یی چاوی نه یی که لله ی سه ریان
له که ی و قه یسه ر و نه سه که ندهه و دارا نییه باس

جیی زوبان گرتن و دل رۆشنی یو سووتانه
موقته دا شه مه که خامۆش نییه نه ممانییه باس

حه زه تی هه ییه ته، نه ک غه ییه ت و په ییه ت "نالی"
نه لالا نه لالا، چ حوزووریکه که (أصلاً) نییه باس!

ن: 233

ئه‌م به‌ چاوی دورپ و به‌ سه‌ر له‌ علی هه‌ دییه‌ بۆ ده‌ با
ئه‌و به‌ تف ده‌ یکا به‌ میزابی شکسته‌ ی نابشار

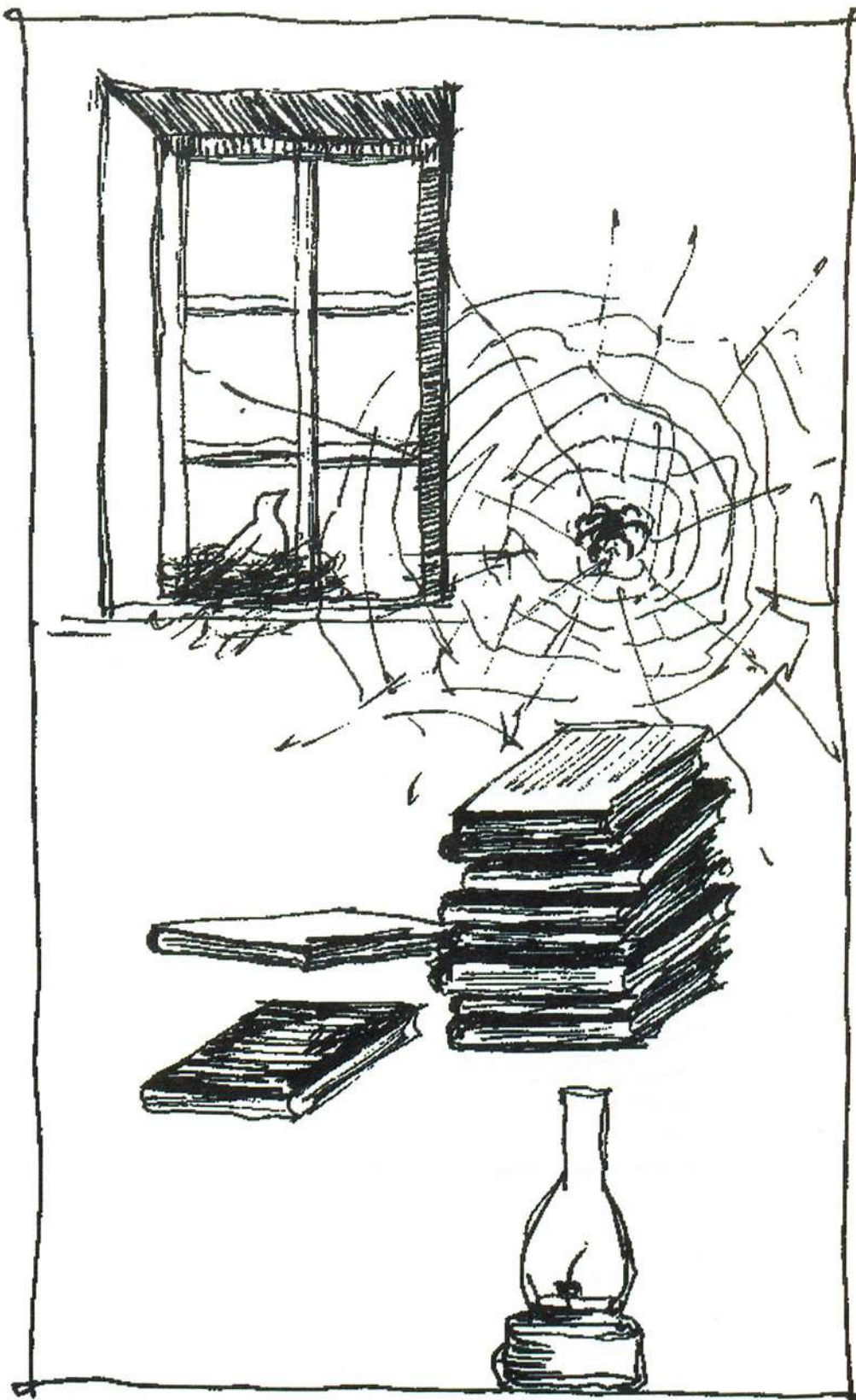
ئه‌زمی "نالی" میسلی ناو و ناوینه‌ ره‌نگی نییه‌
دوو رووه‌ بۆ سه‌یری خاتر: یه‌ک خه‌فی و یه‌ک ناشکار

ل: ١٧٠

نیلتیقای پۆلا و ناسن هه‌ر نیزاعه‌ و گیر و دار
جه‌معی ماء و نار و، زه‌ند و، زه‌نده‌وو، مه‌رخ و عه‌فار

ئه‌م له‌ سه‌ر ته‌عزیم و گه‌وره‌ گرتنی نه‌و بی قوسوور
ئه‌و له‌ سه‌ر ته‌حقیر و ته‌خفیف و شکستی زاری مار

ئه‌م بچی، نه‌و داده‌نیشی ده‌م وه‌ کو گون خه‌نده‌ران
ئه‌م ده‌بی هه‌ستی که نه‌و بی، چاوی یه‌ک قه‌تره‌ و هه‌زار

شەوی بەهاری جوانیی خەوی بوو پرتەشویر
لە فەجری پایزی پیری بەیانی دا تەعبیر

تیدا چه دیسی چه داسه ت زه عیف و مه تروکه
که قهغه سیححه تی نیسنادی عنعننی ته قریر

چ مشت و په نجه؛ وه کو مشتې شانہ ر هق که ده نیی
له شانیدا نه بووه ده ست و بردی کوشت و گیر

چ قهه که وائی؛ وه کو پی شکاو و نوفتاده،
که بازی سی قهده می قهت نه داوه وه ک په ری تیر

له نه حو و سه رفی نه داتی مه پرسه نه ی مو عریب
که ر هف و نه سب و جه ر و جه ز مه ناله تی ته قریر

وه ها سه قیم و موج ه ز ز ا عه و امیلی نه جزا
که ناله تی عه مه لی نه حوی مه حوی سه حوی زه میر

حوروفی جه ر په تی یاندا نه ماوه ناوی عه مه ل
هه موو مو عه لله ق و مولغایی عامیلی ته ق دیر

به غه یری (عن) که له بو نه زع و عه زلی زه نبووره
که ژاری ماری نه چیژی عو سه یله یی هه نجیر

خوروو جی (با) له لوسوق و (علا) له نیستیعلا
دو خوولی عه تبه یی (عن) فاسیله له تیری جه فیر

نه لیف نه کیره وو بیگانه، نایه ته ته عریف
عه له م مو شاییهی غه یر و مولازیمی ته تکیر

ل: ٢٠٤

چ شهو، چ ر و ژ؛ وه ها کور تی له هو و له عب و میزاح
که هه ردوو وه ک یه ک چوون به نه غمه یی به م و زیر

نه سه ف در یژی شهو و ر و ژی نه و شهو و ر و ژه م
قوسووریان بووه توولی نه دامه تی ته ق سیر

سه وادی تور په یی نه و نیشتیباهی سه هوی جوان
به یازی غور په یی نه م نیشتیباهی سو جده یی پیر

وه کو نه هاری به هاری در یژ و پایزی کورت
نه مه ل گه لیک و ته ویل و عه مه ل که میک و قه سیر

غو باری نه و شهو و ر و ژه ن ر دینی ماش و برنج
که تی که لن شه به یی سو یح و شام و شیر و قیر

سپی نه زیره هه موو موو له سیر پی (وجه) له سه ر
مونه مووره، له تهره ف نووره وه بووه به نه زیر

مرووری نه کسه که عه کسی قه مهر ده کا به ر همه ق
زبوولی نی کسه ده گیر ی که عه کسی ریش به شیر

ده لیلی ر و شنه بو به دنو عه ود و کور تی بی عومر
ته نی هیلال که به تلعت جوان، به خه لعت پیر

له شه ر حی هه ینه تی مه تی به دهن که هه ر جو زنی
سه قیمه، عاجزه ته سحیح و ر ابیتی ته دیر

وهك قهفهس نهم حوجره كون تيبه كه واگرتوو ميه ناو
تار و پۆي عهنگه بووته، زۆره لئي كردوو مه داو

دوودی سهرمیچی گولهنگی لهت لهتی دهسرازه کۆن
بان و دیواری به میسلی لانکهی نهجزا شکاو

ههر له سهربان دار به داری رایهلی بژمیره وهك
لا پهراسووی بارگیریکي که زیندوو بی به ناو

پۆژ و شهو خوش خوش لهباتیی کاگه لای پیدا دهکن
وهك گه لای پیزانی پایزیه که یهکی ده پڕژیتته ناو

ههر له نیستاوه و هها سهرمای تیدا سهرما ده بی
پهنگه ناوی لی بنیی چوار تاقی سهرما تی خزاو

ناسمان هه ورین ده بی، نیمهش به غه مگینی ده لئین:
نه ی خودا چ بکهین له ژیر نهم کاوله ی کهس تیا نه ماو؟!

پۆژی هاوینی و هها مسقاله زه پرپی پر ده بی
نیمه زه پر پیک سیبه ری تیدا نییه غهیره نه هتاو

فهسلنی هاوینی جهه نهم، فهسلنی نیستای زه مههریر
زه مههریر که ی وا به ته نسیره و جهه نهم وا به تاو؟!

نه بییری نه عزم و هها تاوی ده دا وهك مه نه جهنیق
بۆ ده وامی پۆژ په رستی جه معی حه ربای دیتته ناو

دار و به ردی په نه جهره ی وهك نه سنجی به یتی عهنگه بووت
مه نعی هیچ ناکا حه تا می شیش که خوی لیدا به تاو

پۆژی ته رزه چه نده مینای دل شکینه و سه ر شکین!
پۆژی باران چه ن شره و بی عیسمه ته و نابرو تکاو!

پۆژی به فرو با وه کاشه، پۆژی باران قوففه یه!
ساحیبی لازم که بیی سهول و کاسیکی شکاو

کاسه بۆیه لازمه تا نارده لۆکی دهريدا
سهولێ بۆیه لازمه نهک جوگه له بيبا به تاو

وهزعی ناشی گهر نهبي، بۆچی دهبي پر نارده لۆک؟!
تهبعی قوفهه ی گهر نهبي، بۆچی دهنيشیتته سهراو؟!

کاسه وو که وچک، چه سیر و بهر له ناودا ههر وه کو
کيسه ن و ماسی و جله دین و ده چن پرژ و بلاو

رۆژ پره گويمان له بهر نههار و جوگه و هاژه هاژ
شه و نيبه خه و مان له بهر قرژال و بوق و ژاوه ژاو

ناو ده لاقه ی تی ده خا چشت و مه کی پيدا ده با
من له و ئی چه يران ده بم وه ک مال براو و مال براو

حوجره که ناوس بوو، وه عده ی خوی به هاری بوو بزێ
وهزعی چه ملی که وته پایز نا به کام و ناته واو

خۆزگی نیشته ته نه رزی و تۆمه زا هیشتا وه کو
نوتفه که ی ههر ناو بوو، بهر یا ویت له بهر هه ور و هه لاو

ناسمان ته رزه ی که لی دا، به رده بارانمان نه کا
سوخته کانمان راده که ن، پالوو پساو و قوون دراو

راده که ن بۆ جانیبی دوککانی چه رپراح و ته ییب
چاک و دامه ن هه لکراو و سه ر شکاو و ته نگه تاو

لوتفی بانگوش بوو که و له م حوجره دا زانانمان
گهر به نی ناده م بخکیتن، سه راوه نه ک بناو

چونکه نه تکرد قور به سه ریا تاوه کو ته سکین بیی
مه یده ره بهر پێ له قه، تو خودا، بلا بگریی به تاو!

مهستووره که ههسناوو نه ديبه به حيسايي
هاته خهوم نه مشه و به چ نازيک و عيتايي

هاتووم، وتي، عوقدهم ههيه قهت مومکينه وايي؟
ههيه تووم نه گهر نه م مهسنه له حال کهي به جه وايي

ههر مهسنه له بيکري که به تو شه رحی کرايي
مومکين نييه کهس ده خلی بکا چين و خه تا بي

يا گومبه دى نه زهه تگه هې نيو باغچه سهر اېن
نه لوانى گولاميز و شه كمر بيزى تياېن؟!

يا قورسى نمك ههر وه كو مپر مپر به زيا بېن
جتي قه تره يه ناو يكي له نيو دا قله شايېن؟!

يا گرده كى گرد يكي كه شيرين هه ليد اېن
گردى نمه كين، يه عنى گياى لى نه پروا بېن

داميني به نه نواعى گول و مل خه ملا بېن
گه نجىكي تيدا بېن كه تيله سمى نه شك اېن

حوق يكي زه رې سافى له سهر بانى نرا بېن
نه ختيكى به سهد سه نعا تى (مانى) قله شايېن؟!

يا رهنسى يه تيمىكي كه بېن بهرگ و نهوا بېن
غه لتان و سهر اسيمه: نه دا يكيك و نه با بېن

فيسىكي سپى و توندى له كه لله ي كالى نابېن
هيش تاكو له حاق جينگه يې خاسى نه در اېن

چه سپيده وو خر ههر وه كو بهر قالى دابېن
نه ختيكى له بهر توندى و سفتى قله شايېن؟!

دور جىكي موجه و ههر كه هه موو حوسن و بهها بېن
دوور پرىكى مونه ووهر كه هه موو ناوى سه فا بېن

بهيز يكي شوتور مورغى كه وا تازه كرابېن
وهك بهيزه يې بهيزا بهز ياوو به سه نا بېن

خر چىكي موده ووهر، به عه سهل ناوى در اېن
نه ختيكى له بهر حوسن و حه لاوه ت قله شايېن؟!

ياخو وه كو خوى شاهيده، با وه سفى وهها بېن:
سيمين مه مكىكي هه كه تازه هه ليد اېن

نايينه به مابينه ده بېن رهنك نوما بېن
(مه ستوره) به مه ستوره ده بېن موهره گوشا بېن

نوكتىكي زه ريفه به نه سيبى زوره فا بېن
ته عريفى ده كه م، بهلكو له بو دهر د شيفا بېن

نهم سپر په چيبه ميسلى سوها بېن، نه سوا بېن؟!
دور پرى كه وه كو دور پرى سه ما بېن، نه سما بېن؟!

دو ككاني توحه ف، كاني حه يا، كاني به قا بېن
قوبه ي له قيبابى نوقه با بېن، نه قو پا بېن

وهك خه يمه به پهر دىكي دوو نه ستوونه به پا بېن
سهر تيله كى نه ختي به نه زا كه ت قله شايېن

وهك هيممه تى سؤفبى كه له نيو خه لوه خز اېن
مه ستور و عزيزى شهرف و ريفعت و جا بېن

يا كومه له زيوى بوخه لا دوور له سه خا بېن
موغله ق به به خيلى، به مه سهل مشتى مه لا بېن

كاسىكي بلوورينى نخوونى له سه را بېن
نه ختيكى له بهر مه و جى له تافه ت قله شايېن

ياخو په له به فرىكي كه نه سلنه نه شك اېن
قه ندىلى مونير و گوزهرى ناب و ههوا بېن

كام ناب و ههوا؟ موغه دىلى نه شنو نوما بېن
يه عنى له وه سه ت كانيبه گهر مىكى تى ز ا بېن

لهو كانيبه دا چوزهره رپواسى پروا بېن
بهو چوزهره رپواسه كه مىكى قله شايېن

يا قه سرى موغه لالا كه له ناو ينه كرابېن
يا غونچه ي نه شگوفته كه ناوى نه در اېن

یا تازه هه نارېکی که ناری ګولې ماښ
بې درز و قلیش میسلی شه مامیکې ته لای بې

فهر قیکی هه بې: داخلی میحرابی په جا بې
چاویکی هه بې: غهرقه بې فرمیسکی بوکا بې

بو ته جرعه به تا له زه تی شیرینی نه دا بې
نه ختیکی وه کو دیده بې دهرزی قله شایې!

رېی حورمه ت و بې حورمه تی هه رگیز نه کوتا بې
چاهند ناوی رڅا بیت و، چ ناوی نه رڅا بې

یاخو، مه سه لا، میسلی نه وایت و نه وای بې
مه شهوور و خه فیی هه ر وه کو عه تقاوو و ه فا بې

له م رېگه سه ریشی که بچې، یه عنی کوزا بې
که ر دن که چی بهر پیته، قه ده م په نجه که، سا بې

ساحیب زه ر و زیوئ که فریبی عوقه لا بې
نیکسیری ته لای نه حمه ری چهند قه تره له لای بې

تا که مره وی رېگه بې زولماتی به قا بې
(ماء الخضر) ت قه تره له سه ر قه تره فیدا بې

ده عوای نومه را چنده له سه ر ته ختی کرا بې
چهند خوینی رڅا بیت و چ خوینی نه رڅا بې

کئ بې وه کو تو به م شه وه په حمی به منا بې!
مه جزو و به سیفاه ت، یه عنی سیله ی په حمی تیدا بې!

کئ بې له جیهاندا چ که دا بیت و چ شای بې
ته رکینکی وه ها ناسک و پر له زه تی گا بې!

هه م جازیه وو قایله بې نه خز و عه تا بې!
مه ستوره وو مه خفی، شه به هی بادی سه با بې!

دیوانه که زانی که ده بې عوقه گوشا بې
هه ستا و گوتی: نه شکې ره وانم به فیدا بې!

مه ستانه هه لستیت و به کویری روقه با بې
نه م باب زه نه گه رم و ته ری کا به که با بې

نه م ساحیبی ته شریحه ده بې هه ینه تی چا بې
هه م شاریح و هه م جاریح و مووزیحه گوشا بې

(نالی) و هره هه زلیکی که عاری شوعه را بې
رووره ش مه که پنی سه فحه بی هه ر له وح و کیتا بې

بو توند و په قی مه تنی مه تینی حوکه ما بې
ته دقیقی نه میس سیرره ده بې خوفیه نه دا بې

ته حریری خه یال و خه و نه گه ر بیته حبسا بې،
دهر ویش و گه دا شاه و ده بې شاه گه دا بې

نه رم و خویش و مونتیج، وه کو بهستی نوده با بې
توولانی یو بهر جهسته وه کو دهستی دوعا بې

وا چاکه خه یال و خه وت نه سراری هودا بې
نه ک به حسی سوروور و عه لام و بادی هه وای بې..

شه و نانیم و قانیم، عه له می بابی ره زا بې
بې دیده هه لستیت به مه سه ل عه ینی عه سا بې

مه جزووی تورو ق، مور ته عیشی له رزش و تا بې
سالیک ره وشی مه سه له کی رېگه ی سوله حا بې

سابوونی که‌فقی پینه‌که‌فی زاری چاپلووس
خاسییه‌تی ره‌ققیی هه‌یه‌ نه‌رمیی زوبانی لووس

نه‌ی دل! خه‌راجی حاسلی زولماتی به‌حر و به‌پ
میراتی ئیعتیباره‌ له‌ فورزه‌ندی فه‌یله‌قووس

بونانی کبیر و سه‌رکه‌شییه‌ تا‌قی کیسه‌ره‌وی
دانانی زولم و رووره‌شییه‌ ته‌ختی نابوووس

بنواره‌ بوونی نه‌وو‌ه‌لت و چوونی ناخرت:
هاتی چ رووت و قووت و هه‌لاتی چ لووس و پووس!

گه‌ر فه‌رپ و تاج و زینه‌ت و شه‌وک‌ه‌ت وه‌فای ده‌بوو
بی‌ده‌ردی سه‌ر ده‌مانه‌وه‌ بو‌تاوس و خه‌رووس

گه‌ر ناب و تاب‌ی جه‌ننه‌تی یو‌دۆزه‌خیت ده‌وی
بنواره‌ نیو‌چه‌وانی به‌شووش و برۆی عه‌بووس

بو‌مه‌شقی عیشتی زولفی نیگار و نیگارشی
"نالی" له‌ خامه‌دا بو‌وه‌ته‌ شاهی تو‌رپه‌نووس

ن: ٢٣٧

نه‌ی شوخی بێ نیاز و گران ناز و غه‌مزه سووک!
تیری موژه‌ت نیشانه‌یی دل کون ده‌کا به نووک

کوشته‌ی نیگه‌هی دیده‌ته، گهر مه‌ست، نه‌گهر خه‌راب
به‌سته‌ی که‌مه‌ندی زولفته، گهر شیخ، نه‌گهر سولووک

نه‌قدی دلی که رانیجی سه‌ودایی تو نه‌بی،
مه‌غشووش و که‌م عه‌یاره‌وو هه‌م قه‌لب و هه‌م چرووک

سو‌فیی! وه‌ره نه‌سه‌یری زوه‌ووراتی باغ و راغ
لایی هه‌موو شکوفه‌و و، لایی هه‌موو گولووک

ده‌ستی چناری رووت و، سه‌ری شاخ و، لئوی گول
پازانه‌وه به‌خه‌لعه‌تی دیباو و به‌رگ و تووک

ده‌س به‌ندیانه‌ دین و ده‌چن سه‌رو و ناره‌وه‌ن
ساحیب کولاه و سایه‌وو به‌رگن وه‌کو مولووک

کانی ده‌زین به‌ناو و دره‌خت ناوسن به‌با
شایی به‌هاره، بولبوله داماد و غونچه بووک

وه‌ک چاوی وشکه سو‌فییه‌کانی له‌دار و به‌رد
ده‌ردین به‌سه‌د ته‌ره‌ننوم و گریان و نوکه‌نووک

پاییل و تار و پۆیی کولووی به‌فره، نابشار
با‌بای ده‌دات و ماسییی پیندا دی وه‌ک مه‌کووک

شه‌بنم که نه‌زم و نه‌سره له‌نه‌وراقی غونچه‌دا
گۆیا بووه به‌زار و زویان و ددان و پووک:

"نالی" عه‌جبه‌ب به‌قووته‌ی حیکمه‌ت نه‌دا ده‌کا
مه‌عنایی زۆر و گه‌وره به‌له‌فزی که‌م و بچووک

نەمردم من نەگەر نەمجاره بئی تو
نەچم، شەرت بئی، هەتا نەو خوارە بئی تو

دەر وونم خالییه، وەک نەئە دەنالی
هەوار ئیکی چ پر هوارە بئی تو!

بیناییم کویره، هەئنا بئی بە پرووی کەس
موژەم یەک یەک دەئیی بزمارة بئی تو

هەموو نەعزابی نالینم دەنالی
سەر اپام میسلی موسیقارە بئی تو

قەسەم بەو شەربەتی دیداری پاکەت
شەرابم عەینی ژەهری ماره بئی تو

لەکن تو خار و خەس گونزارە بئی من
لەکن من خەرمەنی گول خارە بئی تو

لەکن من با و جوودی ناس و نەجناس
کەسی تیندا نییه نەم شارە بئی تو

هەتا تۆم ناشنا بووی، ناشنام بوون
نەمبستا موو بە مووم نەغیارە بئی تو

هەموو پوژئی لەتاو هیجرانی نەمسال
تەمەنای مردنی پتارە بئی تو

لە حەسرت سەروی قەدەت چاوی تالی
دوو جۆگە، بەلکو دوو پرووبارە بئی تو

ل: ۲۸۰

رەفیقان! من ئەوا پۆییم لەلاتان
لە مەزلوومان بلا چۆل بئی ولاتان

بلا سا شار بە شار و دی بە دی بین
لە دەس یاران بکەین تەیبی ولاتان

مەئین کەلکی نەبوو، پۆی، جەهەننەم!
سەرم قەلغانە بو تیری قەزاتان

سەفەرمان چونکە رێی هات و نەهاتە
دوعامان بۆ بکەن، ئیو و خوداتان!

منم سەر کردەتان بۆ لەشکری غەم
دەترسم من بپۆم، بشکی سوپاتان

شکاری وەحشییان بەس دەستەمۆکەن
نەوێک بەر بئی شکاری خانەزاتان

نەوێندە نەرجوو دەکا تالی کە جار جار
بکەن یادی موحیبی بئی ریاتان

ل: ۳۱۷

زولفەینی بە خەم مار و بە حەلقەن وە کو عەقرەب
شیعری لەف و نەشرن، چ موشەووەش، چ مورەتتەب

جینی دەم دەمه، جینی لەب لەبه، ساقی وەرە ئەمشەب
هەم ماچی دەمادەم بەه، هەم جامی لەبالەب

بەو شەهدی کەلامەت کە بە نیشراپی لەتافەت
لەزەت دەگەیینی بە دل و زیهنی موخاتەب

عاجز مەبە هەرگیز لە درۆ و نیفکی حەسوودان
دونیایە، دەبی سەگ بووەرێ، شیعه بکا سەب

و هک سۆفیایی سافی مەبە نالوودە بە دنیا
بێهوودە موکەدەر مەکە سەرچاوەیی مەشرەب

عاشق هەوەسی مەیکە دەو و عیلمی بەسیتە
عاقڵ تەلەبی مەدرەسەو و جەهللی مورەکەب

قاروونە فەلەک، موستەحەقی گرتن و خەسەفە
زیو و زەری شەمس و قەمەرە، دیرھەمی کەوکەب

قەللابی جیهان نەقدی عەیاری نییە قوربان
نالێ "مەحەکی هیممەتی کردوویە موجەررەب

ل: ١٣٣

لایقی مه‌خزه‌نی ته‌بعه‌ هه‌موو که‌نزی غه‌زه‌لم
قاییلی زه‌ریی ره‌واجه‌ زه‌ر و زیوی مه‌سه‌لم

سایه‌یی پایه‌ وه‌ کو‌بالی هوما و بازی سپیم
نه‌ وه‌ کو‌ بوومی قه‌ده‌م شووم و، نه‌ هه‌مه‌رنگی قه‌لم

که‌ وکه‌ به‌ی ته‌لعه‌تی شاهانه‌یی تووم بوره‌انه:
که‌ له‌سه‌ر موده‌عی، سولتانی موبینه‌ جه‌ده‌لم

رۆژ سه‌ری کو‌لمته‌ رووناکییی نووری به‌سه‌رم
شه‌ و خه‌می زولفته‌ تاریکییی توولی نه‌مه‌لم

حه‌ره‌ کاتم سه‌ که‌نات و سه‌ که‌ناتم حه‌ره‌ کات
چوسته‌، سستی، قه‌وییه‌ زیعف و سه‌ریعه‌ که‌سه‌لم

بینش و که‌م بی‌ شکم و حیرس، وه‌ کو‌ تیفلی ره‌زیع
زاوییه‌ بێشکه‌م و، بێ شکم و بێ حییه‌لم

خوانی ذی شانی جیهان هه‌نگی خو‌شاهه‌نگه‌، وه‌لی
میثی ده‌م نو‌شم و، دووم نیشم و، عه‌کسی عه‌سه‌لم

عاجیزی شوکری ته‌مامی نیعه‌مم سه‌ر تا پا
که‌ نه‌ ریش به‌لم و، نه‌ کۆسه‌ و، نه‌ که‌ل و گۆج و شه‌لم

نالێ"ی و سینه‌یی بێ کینه‌یی چاکم، نه‌مما
چاکی دامه‌ن ته‌رم و وشکه‌ سه‌رابی عه‌مه‌لم

بنواره و شکه سوڤیی و په قهسی به ههلهله
دیسان له به حری و شکی ههوا کهوته پی مهله

ئه‌م نه‌رزه مه‌زعه‌ی عه‌مه‌له و کولخه‌نی نه‌مه‌ل
هه‌ندی بووه به مه‌سجید و، هه‌ندی به مه‌زبه‌له

شیخه‌م، چ که‌رمه‌ حه‌لقه‌یی زیکرت به‌ ره‌شبه‌له‌ک!
حالی نه‌مانه‌ خو به‌ جه‌نابت موچه‌وووه‌له!

دانیم له‌ دووته‌ میگه‌لی ژن، نیرگه‌لی پیاو
به‌م ریشه‌وه‌ له‌ پیشه‌وه‌ بووی به‌ سه‌رگه‌له!

دنیا مه‌حه‌للی که‌ون و فه‌سادیکه‌، حیز و دوون
مه‌علوومه‌ چه‌ن به‌حیله‌یه‌، عه‌بیاره‌، چه‌ند ده‌له!

تو شیخ و نه‌وه‌ جووزه‌، عه‌جه‌ب دۆستی یه‌کترن!
بی شاهید و نیکاحه‌ دیاره‌ موعامه‌له‌..

"نالی!" سه‌رت له‌ گونبه‌ده‌ که‌ی خانه‌قا ده‌کا
لایی پره‌ له‌ مه‌شعه‌له‌، لایی پره‌ له‌ مه‌شغه‌له‌..

ل: ٤٦٦

سەری هەر مووی بە دەنم تەرزە تەمەناییکە
گەردشی تووکی سەرم دوو کەلی سەوداییکە

وەرە سەر سەیری سەفا گاهی نەزەر گە ی چاوم
کە عەجەب مەنزەرە یی سەیر و تەماشاییکە

سۆز شیکێ نەفەس و شۆرشی نایی نابێ
هەریە کە نەوعە غیناییکە، بە مەعناییکە

حەلقە حەلقە ی چ دە کە ی داوی کە مەند ی زو ئفت
بۆ دلی خەستە کە و بەستە یی هەوداییکە؟!

هەردە مە فەرشی کە سیکێ کە یە بێ مەهر و نیکاح
دوور لە چاکانی، عەجەب فاحی شە دنیا ییکە!

"نالی" ناسوودە نییە توولی نەمامی عومرت
بە نەفەس دیت و دە چیت، نەسلی لە سەر باییکە

ل: ٤٦١

گهرمیی و ته‌پیی به‌هاره که پشکو کوژایه‌وه
پشکوئی گولاته‌شین به نه‌سیم بوو گه‌شایه‌وه

لاله که مه‌جمه‌ریکه به با خۆش و گه‌ش ده‌پیی
ناوی که پر خه‌لووزه به شه‌بنم گه‌شایه‌وه

گوڤ زاری وا، که هه‌رچی ده‌میکیی بو پیکه‌نی
غونچه‌ی گه‌شا که به‌عنی گرییی دل کرایه‌وه

فه‌سلنی که هه‌ر له فه‌رقی به‌شه‌ر تا ره‌گی شه‌جهر
وشکییی به غه‌یری سوڤی یو عاسای نه‌مایه‌وه

له‌م فه‌یزی نووره هه‌رچی که وا ناره مردووه
به‌م نه‌فخی سووره هه‌رچی که خاکه ژایه‌وه

هه‌نجیری نه‌و شکۆفه که پر بوو له شیری ساف،
تیڤلی عینه‌ب شکۆفه‌یی کرد و ڕشایه‌وه

دایه‌ی زه‌مین که حامیلی نه‌بنایی مه‌حشه‌ره
هه‌ر توو یکی تیا که نه‌مانه‌ت بوو، دایه‌وه

سوڤول له‌به‌ر رووونه‌تی شمشادی تازه‌دا
هات و به‌ته‌عن و ده‌وره به‌سه‌ریا شکایه‌وه

خه‌زرا، ده‌لئی زه‌مینه به (چین) و (خه‌تا) یه‌وه
غه‌برا، ده‌لئی سه‌مایه، به شه‌مس و سوهایه‌وه

(برد العجوز) هینیکی که نه‌یبوو به غه‌یری به‌رد
دنیا نه‌مه چ ره‌نگه، چ پینیکه دایه‌وه!

غه‌یری ته‌پیی عیشقی حه‌راره‌ت نوما، نه‌ما
به‌فریش له سه‌رد و گه‌رمی خه‌جاله‌ت توایه‌وه

هه‌ر چاوه‌پیی که وشک و عه‌قیمیی بوله‌ندییه،
وه‌ک ته‌بعی من به نه‌زمی خوشی نه‌غمه زایه‌وه

ساف و ره‌وان و نه‌رمه وه‌کو زمزه‌م و فورات
نه‌ک ره‌نگی نیله به‌عنی که هات و گه‌رایه‌وه

سوڤیی ریایه خه‌لوه‌تی، پینیی به‌هاری کرد
هاته‌ده‌ری له سایه‌یی چایه‌ر، حه‌سایه‌وه

"نالی" به داوه شه‌عری ده‌قیقی خه‌یالی شیع‌ر
بو ئه‌و که سه‌ی که شاعیره سه‌د داوی نایه‌وه

به‌رگی دنیا هینده کورت و کۆنه‌و و بازاریه
چونکه ناگاته گونی دیوانه‌که‌ی، لیبی عاریه

من له بی به‌رگی (مه‌خه‌)م پرسیی، که بۆچ رووتی؟ وتی:
"ره‌بی من شیت بم، نه‌گه‌ر شاد بم به‌ به‌رگی عاریه!"

خه‌لعه‌تی ته‌شریفی هه‌رکه‌س بی چیبه، غه‌یری که‌فه‌ن!
هه‌ر نه‌وه هه‌م فاخیره و بۆ ناخیره و یه‌که‌جاریه

کونجی راحه‌ت، تاجی عیززه‌ت خاریجی مه‌عمووره‌یه
کونده‌بوو هه‌ر بانگه‌ بانگ و هه‌ده‌ودیش هاواریه

پۆست به‌ کۆلی (عامیری) فه‌رمووی که‌وا بۆ پوخته‌ بوون
جه‌وتی سه‌رکیوان گه‌لی چاتر له (تالیی شاری)یه

قوش قوشی راوی نه‌بی، مورغی کولانه‌ و ناخوره
سه‌گ سه‌گی تازی نه‌بی، کادینی یونه‌باریه

فه‌رقی کۆساران له پاساران ده‌فه‌رمووی وه‌ک چیبه؟
وه‌ک عه‌زیزی باز و وه‌ک بی حورمه‌تی پاساریه

سه‌هم هه‌تا جوعه‌ نشین بی، گۆنه‌ زه‌ردی خه‌له‌ته
قه‌وس هه‌تا چله‌ گوزین بی، هه‌ر نه‌سیری خواریه

نوسحی "نالی" ره‌نگه‌ هه‌ر که‌س بیی، بیکاته‌ گوی
چونکه‌ نه‌زمی ساف و ورده، هه‌ر وه‌کو مرواریه

ناخ له گه ل نيمه (حهيبه) سه و په يوه ندى نيبه
نهى شه کهر قه دده، به لا به ندى ههيه، قه ندى نيبه

عاده تيکى ههيه هه رگيز له کهسى ناپرسى
زالمىکى وهيه قهت خه و فى خودا وه ندى نيبه

دهر حه قى من زه هر و سرکه فر وشه به بر و
دهر حه قى غه يرى نه من غه يرى شه کهر خه ندى نيبه

دولبه ر يکم ههيه مه شه و ره به بى مانه ندى
بى شک و شوبه، خودا شاهيده، مانه ندى نيبه

نه هلى دنيايى له بهر حيرس و ته مه ع هوشيارن
به خوسوسى بگه ر يى مه ست و خير ده مه ندى نيبه

خانه قاش هه ره وه کو مه يخانه، که هه ناوا بى
مه جليسيکى ههيه، نه ماما گه پ و گو به ندى نيبه

واقيعه ن خانه قه خوش زه مزه مه يکى تيدا -
يه، به لا قه ندى ههيه، گه ندى ههيه، ره ندى نيبه

مه درسه، مه حبه سهيه، مه بچه سهيه وه سه سهيه
کهسى تيدا ههيه، نه ماما خوش و خور سه ندى نيبه

تاليبى راهى (حيجاز) م، له (موخالييف) هه لده ن
بى (نهوا) قه لى حه زينم قوه تى به ندى نيبه

شيعره کانم، که جگه ر گوشى منن، ده ره ده رن
دلى نالى چ ره قه، قهت غه مى فرزه ندى نيبه!

(حلقه در گوش) ی که فی ره نگینی تویه نه م ده فه
با نه نالی، لئی مه ده (عن لطمه کف الکفه)!

نه ی، که ساحیب سپر په، سه رتا پا به نه مری (کن) کونه
باتینی (قف قف علی سری)، به زاهیر قه ف قه فه

خۆ شتره عوزری گونه هکاران له سه د زیگری رییا
نه م به نه رمی عه فوه عه فوه، نه و به توندیی عه ف عه فه

شیخی یو سه ر لنگه ده ستاری به ده ستاری بوزورگ
ره ند م و ده ستاری که لله ی من ده فه، نه ک مینده فه

خادیمی مه خدوو مییه، ماقو و ئیی ناماقو و ئییه
له م دهره ناسه ف سوله یمانه، سوله یمان ناسه فه

ساحیبی (علم الکتاب) ه مو تریبی هود هود نه فه س
یا سوله یمانه له (اخوان الصفا)، ناسه ف سه فه

جامی تاقی مه یکه ده میشکاتی قیندیلی دله
شیشه پر قه ر قه ف له ره فره ف شاهی عالیی ره فره فه

ته بعی "نالی" تونده نه مپو، یا به نه شنه ی نیم نیگه
مه ستی ره حراح و مه ی و راح و قه راح و قه ر قه فه!

بابی له تهرهف قیبله مه وه دیت و وهزانه،
یا بۆیی هه ناسه ی ده می غونچه ی له رهزانه؟!

نه شکم، که له گه ل عه شقمه، تیفلیکی فه هیمه
هۆشم، که له گه ل خۆشمه، پیریکی نهزانه

تیژاوی سور و شکم وه کو نیکسیری سو هه یله
پو خساره یی زه ردم وه کو نه وراقی خهزانه

شیخم! وه ره دهر، فه سلێ به هار و گو ل و گه شته
نه بیامی له گه رما به خزان وه قتی خهزانه!

نه و شیخه به کوم مه گره که په شمینه مه ریده
نه و ریشه به سه ر داره وه ریسکی بوزانه

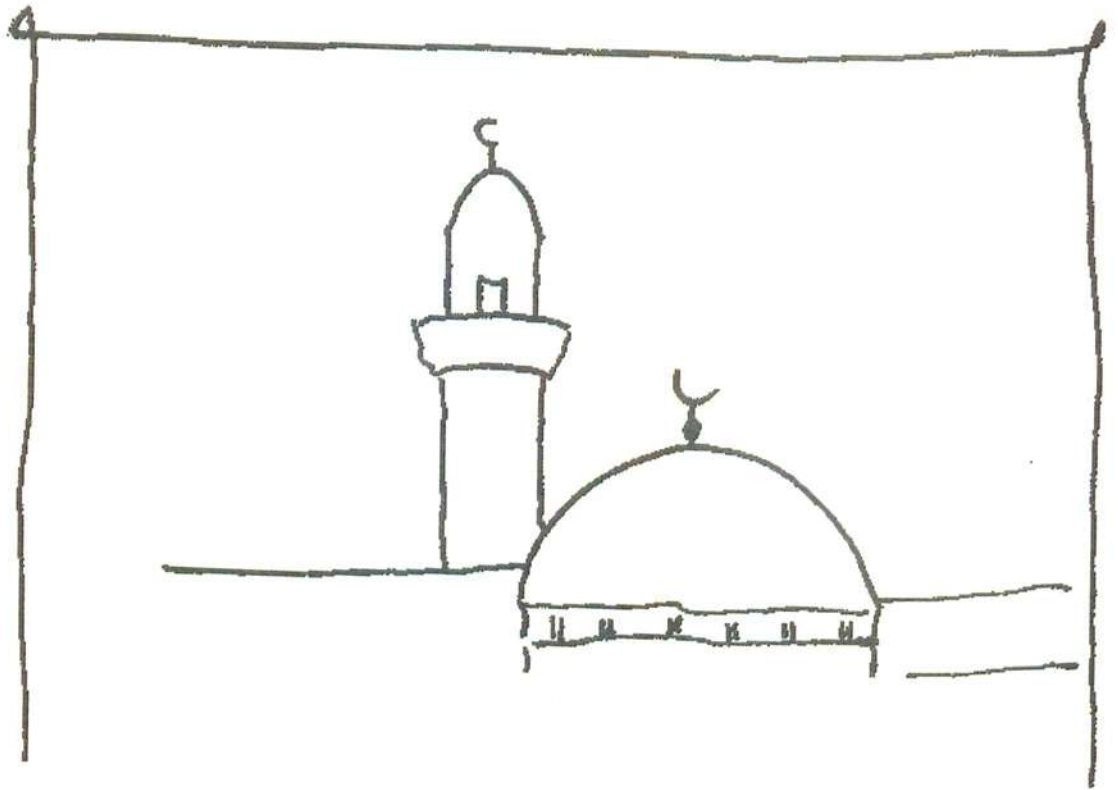
به حری غه زلم پر له دور و گه وه هره، نه ماما
غه و واسی ده وی یه عنی به ته عمیقی بزانه

پر دانه یه، نه ماما نه وه کو، دانه یی چه لتوو ک
به حرم وتوووه، نه ک وه کو گۆلی مه رهزانه

حوسنی نه زهره نه سلێ نه زهر حوسنی به عیسمه ت
سۆفی که ده کا ته رکێ، به نینسانی مهزانه

نه و گه وه هره نوکته که له "نالی" ی ده دزن خه لق
ناوی بی نییه، وه ک ناگری بی شه و قی دزانه

ل: ٤٧٧

ئه‌لا ئه‌ی نه‌فسی بووم ناسا، هه‌تا که‌ی حیرسی و یرانه!
له‌گه‌ڵ ئه‌م عه‌شقبازانه برۆ بازانه، نازانه!

موسولمان! لیره مانی خان و مانت هه‌ر نه‌مان دینی
په‌شیمان به‌ که‌ ده‌رمانی نه‌مانت مایه‌ی نیمانه

بلا بۆ کونده بوو بی، مفتی مشک و ماری که‌ندوو بی
خه‌تیره‌ی گه‌نجی و یرانه، زه‌خیره‌ی کونجی کاشانه

به‌ قییه‌ی عومری زایع گه‌ر مورادت پی ته‌داره‌ک بی
حه‌یاتی مه‌ککه‌ت و مه‌وتی مه‌دینه‌ت جه‌بری نوقسانه

چ مه‌ککه‌؟ دار و به‌ردی قاعیده‌ی نه‌رکانی نیسلا مه
چ ته‌یبه‌؟ مانو خاکی مانیده‌ی نه‌نواری نیمانه

فیداکاری ته‌ن و جان به‌، له‌ ناسانی هه‌راسان به
که‌ داغ و ده‌ردی ریگه‌ی مه‌ککه‌ باغ و وه‌ردی مه‌ردانه

نه‌گه‌رچی ریگه‌: خاکی خوینه، دار و به‌ردی نیسقانه،
نیشانه‌ی تیری ریگه‌ی عه‌شقه‌ ئه‌م نیسقانه سپیانه

وتم: داخۆ چیه سوور و سپی تیکه ل؟ که تیفکریم
سه راسهر که لله یی نوشتەر، له باله ب خو ئینی نینه سانه

به ئی به م ریگه دا جه ممانه جانبازه که پوژ و شه و
ده کا سهیر و سولووکی دائیمن سه رخوش و مه ستانه

قه تاری زهنگ و قویری نوشتەر و نیستر له سه ر کیتوان
ده ئینی زیره ی سه دای قاز و قولنگی نه وجی که یوانه

چ ریگیکسی سپی و اشه، نه وه نده ی که هکه شان دووره
چ سه حراییکسی شین رهنگه، به قه د تو ناسمان پانه

مه گه ر پی حاجیانه و اتیا سه ییاره سه ییاره!
مه جه ر په ناله تی جه ر پی جه ریری ساره بانانه!

فهزا به حری موحیت و وشتری تیدا سه فینه ی به ر
سه رابی میسلی نیل و دیجله و و جه یحوون و عوممانه

له سه د جی کلکی نوشتەر گه ییه نه رزی مه هله که، هیتشتا
یه می فه ججی عه میقی نالی هه ر بی قه عر و پایانه

له نیو ریگی ره وانی قوم نوقوم بوو و شتر و بوو گوم
نه ما گو ئی بیستنی (قم قم)، چ جای نیمکانی هه ستانه

ته نی حاجی له سه ر چوار چپوه یی ناجی ده ئینی نه عشه
لوعابی خۆر له سه ر نیحرامی وه ک کافووری نه کفانه

مه ئی: ده شته، بلی: دنیا هه موو خانیکه نه م جه وشه
چ جه وشیکه؟ که نفاقای جه سار، نه فلاکی سه ربانه

مه ئی ریگه ی که شنده، یا کوشنده نه ژده ره، یاخۆ
که مه نده، یا ته نابی خپوه تی گه ردوونی گه ردانه

عو یوونی گه رم و سویراوی میسالی چاوی گریانه
پوعوونی شاخی سووتاوی شه ییله جه رگی بوریانه

له بن خاکی مه غاکی ناته شینی، له علی له ب توشنه
له سه ر نابی سه رابی، سه روی سیرابی موغه یلانه

سماقی نەحمەرە، یاقووتی رۆح و ناگری نەفسە؟!
 حەساتی نەبیەزە، یا شوھب و نەجمی رەجمی شەیتانە؟!!

بە زاھیر گەر مەگەس دارە، بە باتین سەد چەمەن زارە
 بە سوورەت یەک بە یەک خارە، بە مەعنا سەد گولوستانە

نەبەستان و خەسەک زاری سونوفی شەوکەیی خاری
 گەلی خۆشتر لە سەر وستان و دلکەش تر لە بوستانە

قەتاد و عەرفەج و خیتیمی و عەزات و عەوسەج و نەسلی
 چ دامەن گیر و شین و دل نشینی رپی غەریبانە!

شەفیری چالی شۆری ھەر دەلئی لەعلی نەمەک پاشە
 حەفیری چاهی وشکی ھەر دەلئی چاهی زەنە خدانە

لە باتیی لالەیی حەمرا جگەر پور داغی خورشیدە
 لە باتیی سونبولی تاتا سەر و سەودا پەریشانە

موغەیلانی جل و میزەر درپینی سۆفییە، یەعنی
 نەمە رپی موحریمانی مەحرەمی سەر رووت و عوریانە

شوتوربانا! نەمە پەرزینی باغی رەوزەییە، یاخۆ
 عەرار و عەرەر و بانی خیابانی بیابانە؟!!

نەسیری سیلسیلەیی بەندی مەھاری سەر قەتارت بم
 کە دەمکێشیتە رەوزەیی حەیی وەکو مەجنوونی دیوانە

چ رەوزە؟ رەوزەیی جەننەت! چ جەننەت؟ جەننەتی قوربەت!
 چ قوربەت؟ قوربەتی راحەت! چ راحەت؟ راحەتی جانە!

مەقام و زەمزەمەیی حادی، لە شەوقی کەعبەو و حوجرەیی
 مەقام و زەمزەمە، وانوشتری ھینایە جۆلانە

سەریری جونبوشی تەخت و مەحەففەیی مەخمەلیی سەوزی
 دەلئی تەسبیحی مورغانە، لەسەر تەختی سولەیمانە

که ژاوه و دار و بار و ته خته یی لوختی له سهه بوختی
ده نالینن له شهوقی ته یبه وه ک نه ستوونی چه نانه

چ نووریکه له نیو فانوسی بهرگی که عبه دا، زاهیر
ده کیشی خهلق و باتین نیمتیسالی نه مری یه زدانه!

چ جه زبه؟ جه زبه یی زه ونه له قیندیلی چه ره مدا، وا
ده بی نینسان له ته وفیدا بسووتی میسلی په روانه

چ نووریکه له حوجره ی ره وزه دا وا قائیمه قوبه ی،
قه وامی عه رش و فه رش و قه لبی نینس و قاله بی جانه!

چ حوجره؟ حوجره یی عولیا، که وانه عله ینی خود دامی
دووری تاجی سهه ری قوتب و وه لیبیو شاه و سولتانه!

چ حوجره؟ واله خاکی میلله تی ده ولت په ناهیدا
که مینه خادیمی سولتان و شاهه نشاهی ده ربانه!

چ قوبه؟ سیلسیله ی قیندیل و شاه معی باب و میحرابی
شوعاعی نووری دیده ی که وکه بی نه یوانی که یوانه

مه کانی واسیته ی نیمکان، مه کانه ت به خشی نینس و جان
مه کینی لامه کان سهه یران تیدا ته شریفی میوانه!

چ میوانیکه؟ ساحیب جی و جاه و عیززه ت و عه زمه
که دوو عالمه توفه یلی ده عوه تی و نه و ساحیبی خوانه!

موحه ممه د، نه حمه دی مورسه ل، مونیری مینبه ر و مه حفه ل
به شیرینی ناخیر و نه ووه ل، نه زیری خویش و بیگانه

سیراجی نه نبییا، خه تمی روسول، نووری موینی حه ق
که عالی که عب و قه در و ده ست و سهه در و خاته می شاننه

له سهه نه و زولمه ت نابادی شهوی کوفره که تالیع بوو،
سهه لاهه ستا له نینس و جان که پوژی نووری نیمانه

له نه فخری سوور و نه شری به عهستی دینی حهق نیهیا بوو
له قهبری جاهیلییهت هاته دهه ههرچی موسولمانه

له سایه ی نهمر و نه هیهی، حهقق و باتیل بوو به دوو فیرقه
به میسلی فهرقی رۆژ و شهو که فاریق نووری نیمانه

سه عادهت بوو به نوور و ساعیدی زهروهی هیدایهت بوو
عهلامهت نووری نیمانی (بیلال) و (وهیس) و (سهلمان)ه

شهقاوهت بوو به دوود و داخیلی کوورهی زهلالهت بوو
نه مارهت خووسری خووسرهو، که سهری کیسرا، شهققنی نهیوانه

له جوملهی موعجیز نهندهر موعجیزی: نه حکامی قورنانه
که میعراجی بولهندی نهووهلی نایاتی "سوبحان"ه

له نووری موعجیزه ی تیغی نهما قهت زولمهتی شوپهت
که پروناکیی شهوی میعراجی، رۆژی بهدری بورهانه

شهوه ماما، شهو چراغی جهدی و سهور و مهترهعی شامی
دووسه دقه رنی غهزاله و قۆچی سووخی عیدی، قوریانه

له خهوف و خهجلهتی، بهدری شههی نه نجوم سوپهه نیسته ییش
که ههلدی، زهردیی و سووری له تهلهتیا نومیانه

شهوه ماما، که وکه بهی ههر که وکه بی نیلی فهلهک دهتگوت
له میسری رۆژی زینهت دهستی موسای نیینی عیمرا نه

شهوه ماما، غیبهتی نووری سووهدایی دل و دیده
شهوه ماما، خۆر تیا گۆیا له شهرمی نووری په نهانه

شهوه ماما، رۆژی روشن نه یگه یشتی گهرچی نیستاکهس
له دووی شهو که وتوو، دهروا به سه سه سه، گهرمی سهیرانه

له هیجری یووسنی میعراجی، به عقووی فهلهک، چاوی
نوجوومی بوو سپی، هیشتا کو ههر حهیران و سههرانه

فهلەك پەردەى شەب ئەندەر پوژى سەر فانۆسى نافاقى
زەمىن و ناسمان، لەم بانە تا ئەو بانە تابانە

شەو مەما سوێحى بیدارىیى تالیع بوو كە جوهریلی
ئەمىن بۆ خزمەتى تاها تیا مەئموورى فەرمانە

بە فەرموودەى خودا فەرمووی: بەرمووا، هەستە هەر نیستە
لەجێى بەدرى دو جاوو دورپرى یەكتا، دورپرى یەكدانە

ئەمن مەهدیى ئەتق هادیى، شەوى تەجرید و تەقریبە
لەبەر كە خەلعتى قورئان و ئەم تەشریفى ریزوانە

كە مەدعووى لازەمان و لامەكان و قوربى بیچوونى
سواری بە لەم بوراقە باریقە، لەم رەخشە رەخشانە

و هەها هەستا بە بالى جازیبەى قودرەت، لە نیوہى پرى
بە جیما ئەسپ و پەیک و رەفرەف و ئەم چەرخى دەورانە

موشەررەف بوو بە تەختى عەرش و تاجى قووربى (عند الله)
بە هەرچى دەرجى (اوادنى) و (ما اوحى) قورئانە

بە هەرچى چاوى دینى عیشقى تیدا شاهیدی سیدقە،
بە هەرچى دیدەبى عەقلى تیا شەو کۆئیر و حەیرانە

موخەسەس بوو، مورەخخەس بوو بە ئەسرارى كە تەقریری
ئەجەلل و ئەعزەم و ئەعلا لە تەعبیری سوخەندانە

پەیاپەى هاتەوہ سەر جینگەبى گەرمى لە گەل توحفەى
سەلات و هەم سەلام بى لەو حەیبى پاکی سوبحانە

لە گەل نال و لە گەل سەحبى، خوسووسەن چار یارى دین
ئەبوو بە کر و عومەر، عوسمان و حەیدەر شىرى یەزدانە

بە قوربانى عولوومى ئەووەلین و ناخیرینت بم
لە گەل ئەسرارى قورئانت كەوا ئەلتافى رەحمانە

مورادم زیلله‌ت و پارانه‌وه‌ی حاله‌، نه‌وه‌ک نه‌عته
به‌چهن به‌یتیکی کوردانه‌، که قورنانت سه‌نا خوانه

نه‌گه‌رچی کوردی دووری شاره‌زووری قه‌سه‌وهم، نه‌مما
وه‌سیله‌م ته‌یه‌و و حیلمی شه‌فیغ و فه‌زلی مه‌نانه

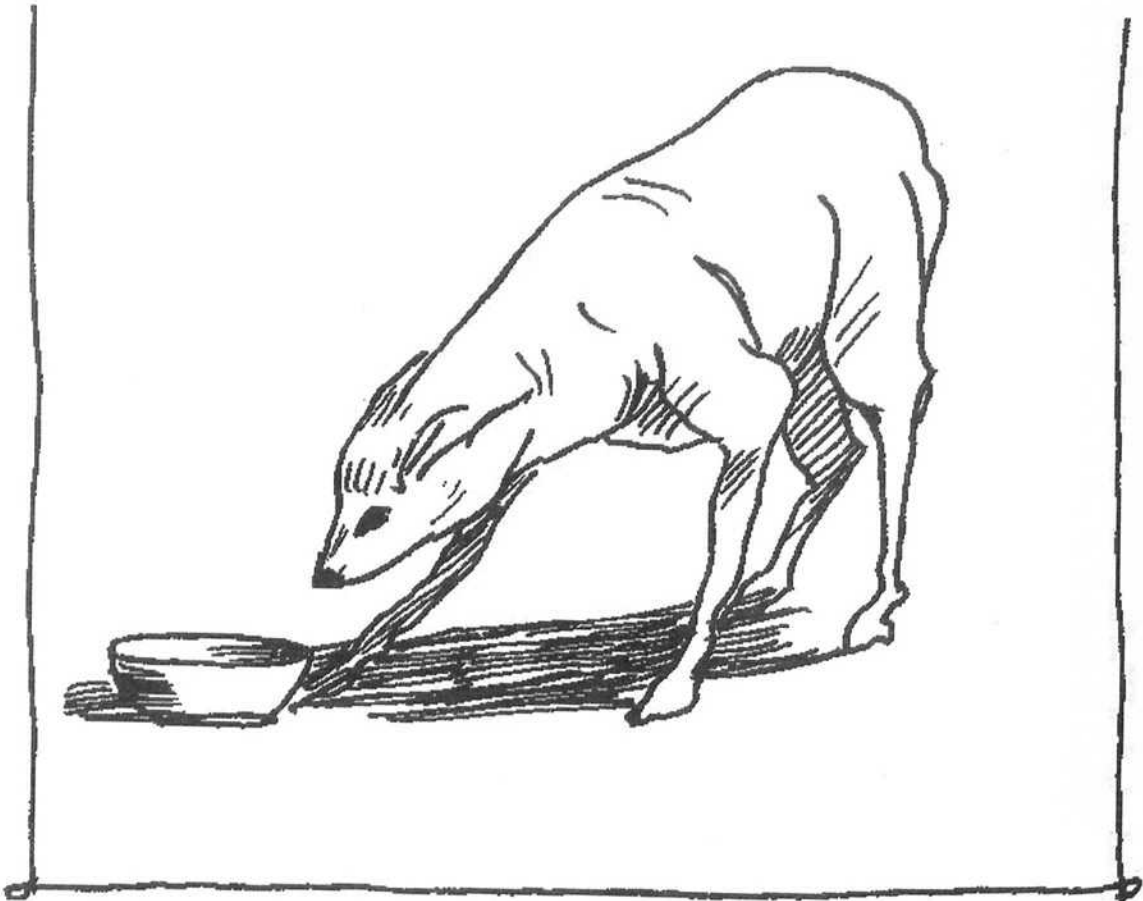
به‌سه‌ر هاتوومه‌ نه‌و خاکه‌ی که هه‌ر مسقاله‌ زه‌رپرێکی
به‌میزانی شه‌فاعه‌ت کتوی حیل و به‌حری غوفرا‌نه

نه‌بوو رووم یمه‌ خاکی چاکی پاکی ته‌یه‌، تا بیستم:
به‌سه‌گ نایی موله‌وو‌ه‌س ناوی زه‌رقا، به‌حری نیحسانه

چ زه‌رقا؟ بۆ سیاهییه‌ ده‌فته‌ری هه‌ر ناسییه‌ ما‌حی
چ ته‌یه‌؟ بۆ ته‌بایییه‌ ده‌ردی هه‌ر ده‌رمانده‌ ده‌رمانه

ده‌ری په‌حمه‌ت که‌وا به‌حری مو‌حیتی عاسییه‌ "نالی"
تیا جان و ته‌ن نو‌فتاده‌ی شه‌پۆلی سه‌یلی عیسیانه

ل: ٤٨٢

نه فەس بگره له هاتوچووویی خۆپایی ههتا ماوی
که نه م بایه ههتا ئیستا که ههه عومری به با داوی

حهیاتت نه قدی ته حسیلی به قاو و ریبیحی ریزوانه
نه تو دهیکه ی به مایه ی دهخڵ و خهرج و که سببی به دناویی

عه جهب ماوم له جهرگت، نهی دلێی غافل، که موددیکه
له سهه نه م ناگره م دناوی، ههیشتا ههه نه برژاوی

مه سهه ل دنیا ژن و چهه خیش خه په ک، دهه م به دوخی غهه م
په گی تاری و جوودت با دهه دا، ههیشتا که ههه خاوی

زه مانه چهه رخ و چهه خی ناسمانیشتی، فه له ک فیلکه
سهه ری ربه شته ی و جوودی چهه نده با داوی و ههه ماوی

مه گهه ره مه یخانه یه دنیا که واکاسی له بهه ره که نهی!
به نه غمه ی عودی سووتاوی، به نه شنه ی تاسی تاساوی!

نه مه یسته یه ش، کهه رچی عه یه ش و عه شره ته ههه ر تال و تالاوه
به مه رگی تو، له پاشانیشت ده خۆی تالاوی تالاوی

ههه وای سههیری بهه ره و بهه ره ناگری بهه رداوه ته عومرت
که تو زی مونه قید خاکی، دلۆپێ مونه مه مید ناوی!

که خاکی، خاکی دامه ن به، وه گهه ره نه، تو زی بهه ربادی
که ناوی، ناوی گه وههه ره به، وه گهه ره نه، بلقی سهه ر ناوی

ههه تا شه ققه ی فه له ک نه بووه به کافووری کفن، ههه سته
که نه مه شه و فرسه ته، ههیشتا فه له ک ماوی، نه تو ش ماوی

نه والهی تۆبه ده رینه، ههتا تهن نه بوته سفره
پيالهی شیشه بشکینه، ههتا وهک کو په نه شکاوی

به میعراجی سولوکی سالیکاندا تانه چی رۆژی،
له ناو جه هلی موره ککه بدا ده مینیی هه ر وه کو ماوی

گه دا نینسان و دنیا غور به ته "من حیث لا تشعر"
به هیممهت تالیبی چشتیکی نازانی بلیی ناوی

شتیکه بی شهیهو جینس و فاسل و کهشف و تهقریره
موبه رپایه له تهقریر و حه دیسی حادیس و رپاوی

نه زانینت له بهر عیجزه، نه وهک جه هله، که نه م چشته
قه دیمه نایه ته تهقریری قه ولی حاکی یو رپاوی

له قورناندا به (ما اخفی لهم) مه کتووم و مه ختوومه
به یان نابی به تهفسیری دوو سه د (که ششاف) و (به یزاوی)

موبه ییهن بوو له قورناندا به نووری (قرة الاعین)
نه وازیح بوو به (که ششاف) و نه روشن بوو به (به یزاوی)

که جینگهت بو عیبادهت بی، چ فهوقانی، چ تهحتانی
که حوبیت بو سیادهت بی، چ (به رزنجی)، چ (باراوی)

مه که ده عوایی پاکییی نه سه ب بو جیفهیی دنیا
که سه یید بی، چ (به رزنجی)، چ (پیریایی)، چ (باراوی)

وه ره نه م نیکته یه من پیت بلیم "نالی" نه گه ر فه رزه ن
هه موو ذنیات بی، هه شتا کو هه ر حه یران و داماوی

وهه ره ساقیی! به شین و نه ده ب و واوهی
نه وا فهرشی حه یاتی خۆم ده کهم تهی

ده زانی خۆ ده چینه جیی غه رییان
به مه رگی خۆت نه گه ر چاوان سیا که ی!

گله ناکه م نه وه نده ی ده نکه جۆیی
نه گه ر که لله ی سه ریشم پر له کا که ی

هه موو وه قتم دو عایه: داخۆ که ی بی
به تیریکم شه هیدی که ره لا که ی!؛

چ خۆشه من وه کو تازی بنورم
نه تۆش هه ره وه ک غه زاله ی به ر هه را که ی!

به حه سه ره ت عومری من یه کباره فه و تا
مه گه ر عومری دوو باره م پی عه تا که ی

گوتت: "نالی!" نه تۆ بمره نه من دیم
خودا که ی بی، خودا که ی بی، خودا که ی!

ل: ٧٠٧

مووی سپی کردم به شوشتن ناوی عهینی شۆره شهت
شۆره شهت به عینی که تیدا خود به خود قه‌ل بوو به بهت

هه‌لگرا، وه‌ک مۆمی کافووری به شه‌ودا، موو به مووم
دا سیاھیی روو بخوینم نوقته نوقته، خه‌ت به خه‌ت

من ده‌لیم شه‌و بوو به روژ، نه‌فسم ده‌لێ روژ بوو به شه‌و
نه‌و موسیبه، چونکه چاوی پی سپی بوو، من غه‌له‌ت

ره‌و غه‌نی دیدهم رژایه سه‌ر کیتابی خه‌تتی خۆم
چاو له‌ نیشی نه‌و سپی، نووریش به‌سه‌ر نه‌ودا سه‌قه‌ت

سه‌رد و گه‌رمی ناھه‌که‌م سه‌وزه‌ی گیای کردم به پووش
پایزی، روو بوو به بوردی سوور و زه‌ردی موخته‌له‌ت

وه‌جه‌ه‌که‌م نیسمی به‌یاز، نه‌مما وه‌ره‌ق زه‌رد و سیاھ
با موخه‌تته‌ت بی به کافووری که شیده‌ی خووش نه‌مه‌ت

چونکه له‌وحی روو سیبه‌ه‌ روو زه‌ردی بی ته‌زینییه
خوینی چاو م جه‌دوله‌لی بی، قه‌تره‌کانیشی نوقه‌ت

نه‌قشی دوو مووی به دوو رووی ده‌بیتته عه‌یبی شه‌یب
ناینه‌ی روو پاکیه، رووناکییه نوور و شه‌مه‌ت

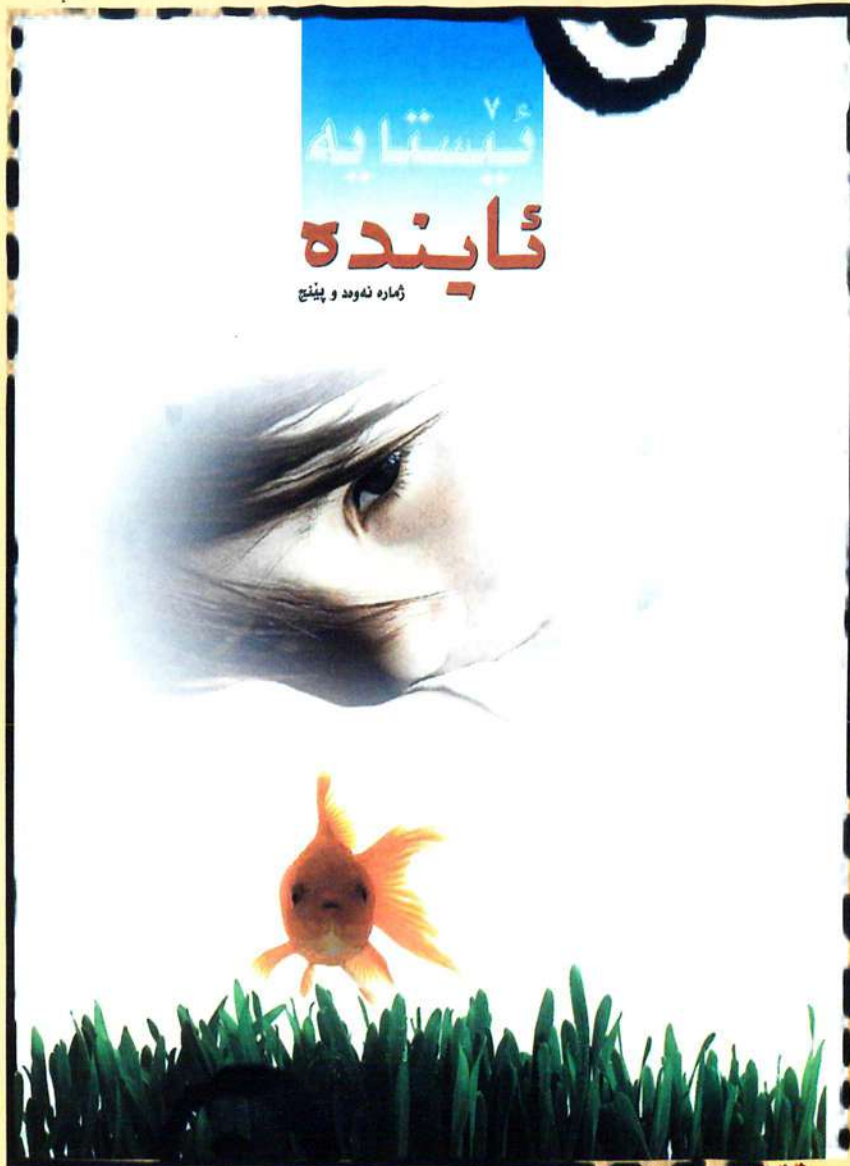
یاگه‌داییکه غه‌نی، یا پادشاهییکه فه‌قیر
له‌م دووه خالی نییه "تالی" له‌ رووی جه‌ددی وه‌سه‌ت

چاپی دیوانه‌کانی نالی

- دیوانی نالی چاپی (کوردی و مه‌ریوانی) به‌غدا ١٩٣١.
- دیوانی نالی شاعر شهیر کرد علی موقبیل سه‌نه‌نده‌جی ١٩٤٨.
- دیوانی نالی یادگاری مه‌لا خزری شاره‌زووریه چاپخانه‌ی کوردستان هه‌ولتیر ١٩٦٢ چاپی یه‌که‌م، چاپی دووهم هه‌ر له هه‌ولتیر له‌لایه‌ن هه‌مان چاپخانه‌وه سالی ١٩٧٤.
- ئه‌و چاپانه‌ی سه‌روهه‌ چه‌ند جارێک له‌لایه‌ن چاپخانه و کتیبخانه‌ی ئیران کۆپی کراونه‌ته‌وه.
- دیوانی نالی لیکۆئینه‌وه و لیکدانه‌وه‌ی مه‌لاعه‌بدولکه‌ریمی موده‌ریس و فاتح عه‌بدولکه‌ریم.. به‌غدا ١٩٧٦.
- دیوانی نالی و فه‌ره‌نگی نالی د. مارف خه‌زنه‌دار به‌غدا ١٩٧٧.
- چه‌ندین ده‌ستنووسی شیعره‌کانی نالی-یش هه‌ن که له‌لایه‌ن ژماره‌یه‌ک له مه‌لا و هه‌وادارانی شیعری کوردیه‌وه به خه‌تی ئه‌وان نووسراونه‌ته‌وه، مه‌لا عه‌بدولکه‌ریمی موده‌ریس و مارف خه‌زنه‌دار بۆ ساغکردنه‌وه‌ی شیعره‌کان پشتیان پین به‌ستوون، له‌وانه: ده‌ستنووسی هه‌ریه‌ک له (مه‌لا محه‌مه‌دی چروستانی و مه‌لا عارفی چنگنیانی و ره‌سوئی حاجی ئه‌حمه‌دی توره‌یی و مه‌لا عه‌زیزی ریشاوی و هی تریش.
- ده‌لین ده‌ستنووسینکیش هه‌بووه به خه‌تی نالی خۆی و مۆریکی هیلکه‌یی به لاپه‌ره‌کانیه‌وه بووه به ناوی (مه‌لا خضر نالی) به‌لام دروستی ئه‌و ده‌ستنووسه ساغ نه‌بوته‌وه.

ROVAR

No: 64

ئێستای ئهدهبی کوردییه

چاپخانهی

ههولێر - کوردستان
Aras Press
Kurdistan - Erbil